

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 432/01	Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije	1
---------------	--	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 432/02	predmet C-324/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad - Bugarska) – kazneni postupak protiv Ivana Gavanozova (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2014/41/EU – Europski istražni nalog u kaznenim stvarima – Članak 5. stavak 1. – Obrazac iz Priloga A – Odjeljak J – Nepostojanje pravnih sredstava u državi članici izdavanja)	2
---------------	--	---

2019/C 432/03	<p>predmet C-391/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 31. listopada 2019. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (Povreda obveze države članice – Vlastita sredstva – Pridruživanje prekomorskih zemalja i područja (PZP) Europskoj uniji – Odluka 91/482/EEZ – Članak 101. stavak 2. – Prihvatanje za uvoz u Uniju bez carina proizvoda koji nisu podrijetlom iz PZP a, ali se u PZP u nalaze u slobodnom prometu i koji se ponovno kao takvi izvoze u Uniju – Potvrde o izvozu EXP – Nezakonito izdavanje potvrda od strane tijela PZP a – Članak 4. stavak 3. UEU a – Načelo lojalne suradnje – Odgovornost države članice koja održava posebne odnose s dotičnim PZP om – Obveza naknade gubitka vlastitih sredstava Unije prouzročenog nezakonitim izdavanjem potvrda o izvozu EXP – Uvozi aluminijska podrijetlom s Angvile)</p>	3
2019/C 432/04	<p>predmet C-395/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 31. listopada 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Nizozemske (Povreda obveze države članice – Vlastita sredstva – Pridruživanje prekomorskih zemalja i područja (PZP) Europskoj uniji – Odluka 91/482/EEZ – Odluka 2001/822/EZ – Uvoz u Uniju bez carina na proizvode podrijetlom iz PZP ova – Potvrda o prometu robe EUR. 1 – Nezakonito izdavanje potvrda od strane tijela PZP a – Carine koje nisu ubrale države članice uvoznice – Članak 4. stavak 3. UEU a – Načelo lojalne suradnje – Odgovornost države članice koja održava posebne odnose s dotičnim PZP ovima – Obveza naknade gubitka vlastitih sredstava Unije uzrokovanog nezakonitim izdavanjem potvrda EUR. 1 – Uvoz mlijeka u prahu i riže podrijetlom iz Curaçaa te grube krupice i sitne krupice podrijetlom iz Arube)</p>	4
2019/C 432/05	<p>spojeni predmeti C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. studenoga 2019. – Europska središnja banka (ESB) protiv Trasta Komerbanka AS, Ivana Fursina, Igersa Buimistersa, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (C-663/17 P), Europska komisija protiv Trasta Komerbanka AS, Ivana Fursina, Igersa Buimistersa, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Europske središnje banke (ESB) (C-665/17 P), Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igers Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA protiv Europske središnje banke (ESB) (C-669/17 P) (Žalba – Dopuštenost – Zastupanje stranke pred Sudom – Punomoć dana odvjetniku – Opoziv punomoći od strane likvidatora društva tužitelja – Nastavak postupka od strane tijela uprave društva tužitelja – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Uredba (EU) br. 1024/2013 – Bonitetni nadzor kreditnih institucija – Odluka o oduzimanju odobrenja kreditnim institucijama – Tužba za poništenje pred Općim sudom Europske unije – Dopuštenost – Izravni utjecaj na dioničare društva kojemu je odobrenje oduzeto)</p>	5
2019/C 432/06	<p>predmet C-192/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. studenoga 2019. – Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a – Vladavina prava – Učinkovita pravna zaštita u područjima obuhvaćenima pravom Unije – Načela nesmjernosti i neovisnosti sudaca – Snižavanje dobne granice za odlazak u mirovinu sudaca poljskih redovnih sudova – Mogućnost da se nastavi s obnašanjem sudačke dužnosti nakon dosezanja novoutvrđene dobne granice dobivanjem odobrenja ministra pravosuđa – Članak 157. UFEU-a – Direktiva 2006/54/EZ – Članak 5. točka (a) i članak 9. stavak 1. točka (f) – Zabrana diskriminacije na temelju spola u području plaće, zapošljavanja i rada – Uvođenje različite dobne granice za odlazak u mirovinu žena i muškaraca koji obnašaju sudačke dužnosti na poljskim redovnim sudovima i na Sądu Najwyższym (Vrhovni sud, Poljska) te dužnosti državnih odvjetnika u poljskom državnom odvjetništvu)</p>	6
2019/C 432/07	<p>predmet C-212/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte - Italija) – Prato Nevoso Termo Energy Srl protiv Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte (Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2008/98/EZ – Otpad – Otpadna biljna ulja podvrgnuta kemijskoj obradi – Članak 6. stavci 1. i 4. – Prestanak statusa otpada – Direktiva 2009/28/EZ – Promicanje uporabe energije iz obnovljivih izvora – Članak 13. – Nacionalni postupci odobrenja, certificiranja i izdavanja dozvola za postrojenja za proizvodnju energije za grijanje i hlađenje iz obnovljivih izvora energije – Uporaba tekućeg biogoriva kao izvora opskrbljivanja postrojenja za proizvodnju električne energije)</p>	7

2019/C 432/08	predmet C-213/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. studenoga 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Roma - Italija) – Adriano Guaitoli i dr. protiv easyJet Airline Co. Ltd (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. stavak 1. točka (a) – Sud nadležan u stvarima povezanim s ugovorima – Opća pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članci 5., 7., 9. i 12. – Montrealska konvencija – Nadležnost – Članci 19. i 33. – Zahtjev za odštetu i popravljanje štete zbog otkazivanja i kašnjenja letova)	8
2019/C 432/09	predmet C-281/18 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 31. listopada 2019. – Repower AG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), repowermap.org (Žalba – Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Opoziv prvotne odluke žalbenog vijeća kojom je djelomično odbijen zahtjev za proglašavanje ništavim verbalnog žiga Europske unije REPOWER)	9
2019/C 432/10	spojeni predmeti C-364/18 i C-365/18: Presuda Suda (deveto vijeće) od 7. studenoga 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Italija) – Eni SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (C-364/18), Shell Italia E & P SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, bivša Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico (C-365/18) (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 94/22/EZ – Energija – Uvjeti za davanje i korištenje odobrenja za traženje, istraživanje i proizvodnju ugljikovodika – Naknade – Metode izračuna – Indeks udjela energije i indeks PFOR – Diskriminirajuća priroda)	10
2019/C 432/11	predmet C-396/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. studenoga 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione - Italija) – Gennaro Cafaro protiv DQ (Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EU) br. 1178/2011 – Prilog I. točka FCL.065 – Područje primjene ratione temporis – Direktiva 2000/78/EZ – Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja – Diskriminacija na temelju dobi – Članak 2. stavak 5. – Članak 4. stavak 1. – Nacionalni propisi koji predviđaju automatski prestanak radnog odnosa navršanjem 60. godina – Piloti zrakoplova – Zaštita nacionalne sigurnosti).	11
2019/C 432/12	predmet C-469/18 i C-470/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie - Belgija) – IN (C-469/18), JM (C-470/18) protiv Belgische Staat (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dohotke fizičkih osoba – Nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku)	11
2019/C 432/13	predmet C-515/18: Presuda Suda (deseto vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna - Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato protiv Regione autonoma della Sardegna (Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1370/2007 – Usluge javnog prijevoza putnika – Željeznički prijevoz – Ugovori o javnim uslugama – Izravno sklapanje – Obveza prethodne objave obavijesti o izravnom sklapanju – Doseg)	12
2019/C 432/14	predmet C-636/18: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. listopada 2019. – Europska komisija protiv Francuske Republike (Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta zraka – Članak 13. stavak 1. i Prilog XI. – Sustavno i ustrajno prekoračenje graničnih vrijednosti za dušikov dioksid (NO ₂) u određenim francuskim zonama i aglomeracijama – Članak 23. stavak 1. – Prilog XV. – „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere)	13
2019/C 432/15	predmet C-35/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance de Liège - Belgija) – BU protiv État belge (Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Porez na dohodak – Nacionalno zakonodavstvo – Izuzeće od poreza za naknade koje se dodjeljuju osobama s invaliditetom – Naknade primljene u drugoj državi članici – Isključenost – Različit tretman)	13

2019/C 432/16	predmet C-296/19 P: Žalba koju je 10. travnja 2019. podnio Etnia Dreams, S.L. protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 13. veljače 2019. u predmetu T-823/17, Etnia Dreams protiv EUIPO-a – Poisson (Etnik)	14
2019/C 432/17	predmet C- 332/19 P: Žalba koju je 23. travnja 2019. podnio Hércules Club de Fútbol, S.A.D. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 12. veljače 2019. u predmetu T-134/17, Hércules Club de Fútbol protiv Komisije	14
2019/C 432/18	predmet C-415/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Subdelegación del Gobierno en Toledo protiv osobe XU	15
2019/C 432/19	predmet C-525/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Osoba GF protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo	16
2019/C 432/20	predmet C-532/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Osoba QP protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo	16
2019/C 432/21	predmet C-576/19 P: Žalba koju su 29. srpnja 2019. podnijeli Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2019. u predmetu T-377/18, Intercept Pharma i Intercept Pharmaceuticals protiv EMA-e	17
2019/C 432/22	predmet C-577/19 P: Žalba koju je 29. srpnja 2019. podnio KID-Systeme GmbH protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 16. svibnja 2019. u predmetu T-354/18, KID-Systeme protiv EUIPO-a	18
2019/C 432/23	predmet C-599/19 P: Žalba koju je 6. kolovoza 2019. podnio Rietze GmbH protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 6. lipnja 2019. u predmetu T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	19
2019/C 432/24	predmet C-601/19 P: Žalba koju je 7. kolovoza 2019. podnio BP protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 11. srpnja 2019. u predmetu T-888/16, BP protiv FRA-e	19
2019/C 432/25	predmet C-622/19 P: Žalba koju je 21. kolovoza 2019. podnio Luz Saúde, S.A. protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 13. lipnja 2019. u predmetu T-357/18, Luz Saúde protiv EUIPO-a – Clínica La Luz	20
2019/C 432/26	predmet C-675/19 SA: Zahtjev za dozvolu pljenidbe prema trećim osobama podnesen 9. rujna 2019. – Ntinos Ramon protiv Europske komisije	21
2019/C 432/27	predmet C-677/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. rujna 2019. uputio Tribunalul Vâlcea (Rumunjska) – SC Valoris SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu	21
2019/C 432/28	predmet C-693/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. rujna 2019. uputio Tribunale di Milano (Italija) – SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA protiv YB.	22
2019/C 432/29	predmet C-705/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Axpo Trading Ag protiv Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	23
2019/C 432/30	predmet C-721/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Sisal SpA protiv Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24

2019/C 432/31	predmet C-722/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd protiv Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell’Economia e delle Finanze	26
2019/C 432/32	predmet C-723/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd protiv Agenzia delle Entrate	28
2019/C 432/33	predmet C-726/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. listopada 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario protiv JN	29
2019/C 432/34	predmet C-731/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. listopada 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) –KM protiv Subdelegación de Gobierno de Albacete	30
2019/C 432/35	predmet C- 788/19: Tužba podnesena 23. listopada 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske.	30
2019/C 432/36	predmet C-796/19: Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Europska komisija protiv Republike Austrije.	31
2019/C 432/37	predmet C- 806/19 P: Žalba koju je 31. listopada 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 24. rujna 2019. u predmetu T-105/17, HSBC Holdings plc i drugi protiv Komisije	32

Opći sud

2019/C 432/38	predmet T-48/17: Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2019. – ADDE protiv Parlamenta („Institucionalno pravo – Europski parlament – Odluka kojom se određeni troškovi političke stranke proglašavaju neprihvatljivima za potrebe bespovratnih sredstava u 2015. – Odluka kojom se odobravaju bespovratna sredstva u 2017. i koja predviđa predfinanciranje u iznosu od 33 % najvišeg iznosa bespovratnih sredstava i obvezu dostavljanja bankarske garancije – Obveza nepristranosti – Prava obrane – Financijska uredba – Pravila za primjenu Financijske uredbe – Uredba (EZ) br. 2004/2003 – Proporcionalnost – Jednako postupanje”)	34
2019/C 432/39	predmet T-332/17: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – E-Control protiv ACER-a („Energija – Odluka Žalbenog povjerenstva ACER-a – Utvrđivanje regija za proračun kapaciteta – Tužba za poništenje – Pravni interes – Djelomična nedopuštenost – Uredba (EU) 2015/1222 – Nadležnost ACER-a”)	35
2019/C 432/40	predmet T-333/17: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Austrian Power Grid i Vorarlberger Übertragungsnetz protiv ACER-a („Energija – Odluka Žalbenog povjerenstva ACER-a – Utvrđivanje regija za proračun kapaciteta – Tužba za poništenje – Pravni interes – Djelomična nedopuštenost – Uredba (EU) 2015/1222 – Nadležnost ACER-a”)	36
2019/C 432/41	predmet T-335/17: Presuda Općeg suda od 10. listopada 2019. – Help – Hilfe zur Selbsthilfe protiv Komisije („Arbitražna klauzula – Program sigurnosti hrane u korist poljoprivrednih kućanstava posebno pogođenih nesigurnošću hrane u Zimbabveu (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) – Preinaka tužbe – Izvješća o reviziji – Izvješće o reviziji Revizorskog suda – Izvješće OLAF-a – Povrat plaćenih iznosa – Proporcionalnost – Legitimna očekivanja”)	37

2019/C 432/42	predmet T-601/17: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Rubik's Brand protiv EUIPO-a – Simba Toys (Oblik kocke sa stranicama rešetkaste strukture) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Trodimenzionalni žig Europske unije – Oblik kocke sa stranicama rešetkaste strukture – Apsolutni razlog za odbijanje – Članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe 2017/1001) – Znak koji se sastoji isključivo od oblika proizvoda potrebnog za ostvarenje tehničkog rezultata – Članak 76. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001) – Članak 75. stavak 1. druga rečenica Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. druga rečenica Uredbe 2017/1001 – Članak 65. stavak 6. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001)“)	37
2019/C 432/43	predmet T-778/17: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Autostrada Wielkopolska protiv Komisije („Državne potpore – Koncesija autoceste s naplatom cestarine – Zakon kojim se predviđa izuzimanje određenih vozila od plaćanja cestarine – Naknada koju je država članica dodijelila koncesionaru zbog gubitka prihoda – Virtualna cestarina – Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem te kojom se nalaže njezin povrat – Postupovna prava zainteresiranih stranaka – Komisijina obveza posebnog opreza – Pojam državne potpore – Prednost – Poboljšanje očekivane koncesionarove financijske situacije – Kriterij privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu – Članak 107. stavak 3. točka (a) UFEU-a – Regionalna državna potpora“)	38
2019/C 432/44	predmet T-58/18: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Mahr protiv EUIPO-a – Especialidades Vira (Xocolat) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Xocolat – Raniji verbalni žig Europske unije LUXOCOLAT – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Obrazloženje prigovora – Pravilo 15. stavak 3. točka (b) Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 2. stavak 4. Delegirane uredbe (EU) 2018/625)“)	39
2019/C 432/45	predmet T-279/18: Presuda Općeg suda od 17. listopada 2019. – Alliance Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig AXICORP ALLIANCE – Raniji verbalni i figurativni žigovi Europske unije ALLIANCE – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001 – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijih žigova – Članak 47. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Tumačenje opisa proizvoda navedenih na abecednom popisu koji je prilog Nicanskoj klasifikaciji“)	40
2019/C 432/46	predmet T-310/18: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – EPSU i Goudriaan protiv Komisije („Socijalna politika – Dijalog između socijalnih partnera na razini Unije – Sporazum naslovljen ‚Opći okvir za obavješćivanje i savjetovanje s javnim službenicima i zaposlenicima središnjih državnih uprava‘ – Zajednički zahtjev stranaka potpisnica za provedbu tog sporazuma na razini Unije – Komisijino odbijanje da podnese prijedlog odluke Vijeću – Tužba za poništenje – Akt koji se može pobijati – Dopuštenost – Komisijina margina prosudbe – Autonomija socijalnih partnera – Načelo supsidijarnosti – Proporcionalnost“)	41
2019/C 432/47	predmet T-361/18: Presuda Općeg suda od 5. studenoga 2019. – APEDA protiv EUIPO-a – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije SIR BASMATI RICE – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001“)	41
2019/C 432/48	predmet T-380/18: Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2019. – Intas Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – Laboratorios Indas (INTAS) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije INTAS – Raniji figurativni žigovi Europske unije i nacionalni žigovi koji sadržavaju verbalni element ‚Indas‘ – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova i proizvoda – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijih žigova – Članak 47. Uredbe 2017/1001“)	42

2019/C 432/49	predmet T-417/18: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – CdT protiv EUIPO-a („Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Obveza da se CdT-u dodijele usluge prevođenja potrebne za djelovanje EUIPO-a – Otkaz sporazuma između CdT-a i EUIPO-a – Objava zahtjeva za prikupljanje ponuda za usluge prevođenja – Prigovor nedopuštenosti – Nepostojanje pravnog interesa – Djelomična obustava postupka – Djelomična nedopuštenost”) .	43
2019/C 432/50	predmet T-432/18: Presuda Općeg suda od 16. listopada 2019. – Palo protiv Komisije („Javna služba – Privremeno osoblje – Mirovine – Uređenje mirovinskog sustava – Otpremnina – Članak 12. stavak 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju – Načela jednakog postupanja i nediskriminacije – Legitimna očekivanja – Načelo dobre uprave – Dužnost brižnog postupanja”)	44
2019/C 432/51	predmet T-434/18: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2019. – Vans protiv EUIPO-a (ULTRARANGE) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije ULTRARANGE – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”).....	45
2019/C 432/52	predmet T-454/18: Presuda Općeg suda od 10. listopada 2019. – Biasotto protiv EUIPO-a – Oofos (OO) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije OO – Raniji figurativni žig Europske unije OO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	45
2019/C 432/53	predmet T-498/18: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – ZPC Flis protiv EUIPO-a – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Happy Moreno choco – Raniji nacionalni figurativni žigovi MORENO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zamjena popisa proizvoda obuhvaćenih ranijim nacionalnim figurativnim žigovima – Ispravak odluke žalbenog vijeća – Članak 102. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Pravni temelj – Ranija praksa odlučivanja – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja”).....	46
2019/C 432/54	predmet T-559/18: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Atos Medical protiv EUIPO-a – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Medicinski flasteri) („Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja medicinski flaster – Otkrivanje ranijih dizajna – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Upućeni korisnik – Stupanj slobode dizajnera – Različiti ukupni dojam – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)	47
2019/C 432/55	predmet T-560/18: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Atos Medical protiv EUIPO-a – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Medicinski flasteri) („Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja medicinski flaster – Otkrivanje ranijih dizajna – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Upućeni korisnik – Stupanj slobode dizajnera – Različiti ukupni dojam – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)	48
2019/C 432/56	predmet T-568/18: Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2019. – Local-e-motion protiv EUIPO-a – Volkswagen (WE) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije WE – Raniji nacionalni verbalni žig WE – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	48
2019/C 432/57	predmet T-582/18: Presuda Općeg suda od 15. listopada 2019. – Boxer Barcelona protiv EUIPO-a – X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije XBOXER BARCELONA – Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje slovo ‚x‘ – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Dokazi – Članak 18. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Članak 47. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Ograničavanje prijave za registraciju pred žalbenim vijećem – Članak 49. stavak 1. Uredbe 2017/1001”).....	49

2019/C 432/58	predmet T-628/18: Presuda Općeg suda od 17. listopada 2019. – E.I. Papadopoulos protiv EUIPO-a – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – Raniji figurativni žig Europske unije Caprice – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”).....	50
2019/C 432/59	predmet T-684/18: Presuda Općeg suda od 16. listopada 2019. – ZV protiv Komisije („Javna služba – Dužnosnici – Postupak zapošljavanja – Obavijest o slobodnom radnom mjestu – Zamjenik izmiritelja komisije – Postupak – Ocjena zasluga”).....	51
2019/C 432/60	predmet T-708/18: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – ZPC Flis protiv EUIPO-a – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije FLIS Happy Moreno choco – Raniji nacionalni figurativni žigovi MORENO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zamjena popisa proizvoda obuhvaćenih ranijim nacionalnim figurativnim žigovima – Ispravak odluke žalbenog vijeća – Članak 102. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Pravni temelj – Ranija praksa odlučivanja – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja”).....	51
2019/C 432/61	predmet T-10/19: Presuda Općeg suda od 17. listopada 2019. – United States Seafoods protiv EUIPO-a (UNITED STATES SEAFOODS) („Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unije – Figurativni žig UNITED STATES SEAFOODS – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	52
2019/C 432/62	predmet T-41/19: Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – MSI Svetovanje protiv EUIPO-a– Industrial Farmaceutica Cantabria (nume) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije nume – Raniji verbalni žig Europske unije numederm – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	53
2019/C 432/63	predmet T- 240/19: Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2019. – A9.com protiv EUIPO-a (prikaz zvona) („Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje zvono – Apsolutni razlog za odbijanje – Obveza obrazlaganja – Članak 94. Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU)2017/1001”)	54
2019/C 432/64	predmet T-557/17: Rješenje Općeg suda od 24. listopada 2019. – Liaño Reig protiv SRB-a („Tužba za poništenje – Ekonomska i monetarna politika – Zahtjev za naknadu štete – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava – Postupak sanacije – Sanacijski program za društvo Banco Popular Español – Djelomično poništenje – Nerazdvojjivost – Nedopuštenost”).....	54
2019/C 432/65	predmet T-727/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. rujna 2019. – ZW protiv EIB-a („Privremena pravna zaštita – Javna služba – Nedopuštenost”).....	55
2019/C 432/66	predmet T-750/18: Rješenje Općeg suda od 25. listopada 2019. – Briois protiv Parlamenta („Institucionalno pravo – Zastupnik u Europskom parlamentu – Povlastice i imuniteti – Odluka o ukidanju zastupničkog imuniteta – Istek mandata zastupnika – Gubitak pravnog interesa – Obustava postupka”)	56
2019/C 432/67	predmet T-145/19: Rješenje Općeg suda od 17. listopada 2019. – Jap Energéticas y Medioambientales protiv Komisije („Tužba za poništenje – Sporazum o potpori zaključen u okviru Financijskog instrumenta za okoliš (LIFE+) – Opomena dužniku – Akt koji pripada isključivo ugovornom okviru od kojega je neodvojiv – Nepostojanje preinake tužbe – Očita nedopuštenost”).....	56

2019/C 432/68	predmet T-188/19: Rješenje Općeg suda od 24. listopada 2019. – Ujedinjena Kraljevina protiv Komisije („Tužba za poništenje – Istraživanja, tehnološki razvoj i svemir – Sedmi okvirni program Unije – Revizija – Nepopunjavanje evidencije radnih sati – Troškovi osoblja proglašeni neprihvatljivim – Odluka Komisije o usvajanju izvješća o reviziji kao konačnog – Nedopuštenost”)	57
2019/C 432/69	predmet T-211/19: Rješenje Općeg suda od 25. listopada 2019. – Le Pen protiv Parlamenta („Institucionalno pravo – Zastupnik u Europskom parlamentu – Povlastice i imuniteti – Odluka o ukidanju zastupničkog imuniteta – Istek mandata zastupnika – Gubitak pravnog interesa – Obustava postupka”)	58
2019/C 432/70	predmet T-383/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 23. listopada 2019. – Walker i dr. protiv Parlamenta i Vijeća („Privremena pravna zaštita – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Uredba (EU) 2018/1806 – Gubitak građanstva Unije – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Očita nedopuštenost glavne tužbe – Nedopuštenost”)	58
2019/C 432/71	predmet T-688/19: Tužba podnesena 8. listopada 2019. – VeriGraft protiv EASME-a	59
2019/C 432/72	predmet T-690/19: Tužba podnesena 8. listopada 2019. – Daily Mail and General Trust plc i dr. protiv Komisije	60
2019/C 432/73	predmet T-691/19: Tužba podnesena 8. listopada 2019. – Hill & Smith Holdings i Hill & Smith Overseas protiv Komisije	61
2019/C 432/74	predmet T-692/19: Tužba podnesena 8. listopada 2019. – Rentokil Initial i Rentokil Initial 1927 protiv Komisije	63
2019/C 432/75	predmet T-703/19: Tužba podnesena 11. listopada 2019. – DD protiv FRA	64
2019/C 432/76	predmet T-727/19: Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Basaglia protiv Komisije	65
2019/C 432/77	predmet T-733/19: Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology i Sunowe Solar protiv Komisije	66
2019/C 432/78	predmet T-734/19: Tužba podnesena 4. studenoga 2019. – Junqueras i Vies protiv Parlamenta	68
2019/C 432/79	predmet T-735/19: Tužba podnesena 30. listopada 2019. – Frank Recruitment Group Services protiv EUIPO-a – Pearson (PEARSON FRANK).	69
2019/C 432/80	predmet T-736/19: Tužba podnesena 4. studenoga 2019. – HA protiv Komisije	70
2019/C 432/81	predmet T-737/19: Tužba podnesena 5. studenoga 2019. – Huevos Herrera Mejías protiv EUIPO-a – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)	70
2019/C 432/82	predmet T-739/19: Tužba podnesena 6. studenoga 2019. – Productos Jamaica protiv EUIPO-a – Alada 1850 (flordejamaica)	71
2019/C 432/83	predmet T-313/19: Rješenje Općeg suda od 23. listopada 2019. – Taghani protiv Komisije	72

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2019/C 432/01)

Posljednja objava

SL C 423, 16.12.2019.

Prethodne objave

SL C 413, 9.12.2019.

SL C 406, 2.12.2019.

SL C 399, 25.11.2019.

SL C 383, 11.11.2019.

SL C 372, 4.11.2019.

SL C 363, 28.10.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad - Bugarska) – kazneni postupak protiv Ivana Gavanozova

(predmet C-324/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva 2014/41/EU – Europski istražni nalog u kaznenim stvarima – Članak 5. stavak 1. – Obrazac iz Priloga A – Odjeljak J – Nepostojanje pravnih sredstava u državi članici izdavanja)

(2019/C 432/02)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranka glavnog kaznenog postupka

Ivan Gavanozov

Izreka

Članak 5. stavak 1. Direktive 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima, u vezi s odjeljkom J obrasca iz Priloga A toj direktivi, treba tumačiti na način da pravosudno tijelo države članice, prilikom izdavanja europskog istražnog naloga, u tom odjeljku ne treba navesti opis pravnih sredstava protiv izdavanja takvog naloga, koja su eventualno predviđena u dotičnoj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 256, 7. 8. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 31. listopada 2019. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(predmet C-391/17) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice – Vlastita sredstva – Pridruživanje prekomorskih zemalja i područja (PZP) Europskoj uniji – Odluka 91/482/EEZ – Članak 101. stavak 2. – Prihvaćanje za uvoz u Uniju bez carina proizvoda koji nisu podrijetlom iz PZP a, ali se u PZP u nalaze u slobodnom prometu i koji se ponovno kao takvi izvoze u Uniju – Potvrde o izvozu EXP – Nezakonito izdavanje potvrda od strane tijela PZP a – Članak 4. stavak 3. UEU a – Načelo lojalne suradnje – Odgovornost države članice koja održava posebne odnose s dotičnim PZP om – Obveza naknade gubitka vlastitih sredstava Unije prouzročenog nezakonitim izdavanjem potvrda o izvozu EXP – Uvozi aluminija podrijetlom s Angvile)

(2019/C 432/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Caeiros, J.-F. Brakeland, L. Flynn i S. Noë, agenti)

Tuženik: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju i S. Brandon, agenti, uz asistenciju K. Beal, QC, i P. Luckhurst, *barristers*, zatim S. Brandon i F. Shibli, agenti, uz asistenciju K. Beal, QC, i P. Luckhurst, *barristers*)

Intervenijent u potporu tuženiku: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman, P. Huurnink i J. Langer agenti)

Izreka

1. Time što nije nadoknadila gubitak vlastitih sredstava prouzročen nezakonitim izdavanjem, s obzirom na Odluku Vijeća 91/482/EEZ od 25. srpnja 1991. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj ekonomskoj zajednici, potvrda EXP od strane tijela Angvile, u vezi s uvozom aluminija podrijetlom iz Angvile tijekom razdoblja 1999./2000., Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske je povrijedila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. UEU-a.
2. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova postupka.
3. Kraljevina Nizozemska snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 318, 25. 9. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 31. listopada 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Nizozemske**(predmet C-395/17) ⁽¹⁾**

(Povreda obveze države članice – Vlastita sredstva – Pridruživanje prekomorskih zemalja i područja (PZP) Europskoj uniji – Odluka 91/482/EEZ – Odluka 2001/822/EZ – Uvoz u Uniju bez carina na proizvode podrijetlom iz PZP ova – Potvrda o prometu robe EUR. 1 – Nezakonito izdavanje potvrda od strane tijela PZP a – Carine koje nisu ubrale države članice uvoznice – Članak 4. stavak 3. UEU a – Načelo lojalne suradnje – Odgovornost države članice koja održava posebne odnose s dotičnim PZP ovima – Obveza naknade gubitka vlastitih sredstava Unije uzrokovanog nezakonitim izdavanjem potvrda EUR. 1 – Uvoz mlijeka u prahu i riže podrijetlom iz Curaçaa te grube krupice i sitne krupice podrijetlom iz Arube)

(2019/C 432/04)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, A. Caeiros, L. Flynn i S. Noë, agenti)

Tuženik: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. K. Bulterman, M.H.S. Gijzen, P Huurnink i J. Langer, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: u početku J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju i S. Brandon, agenti, uz asistenciju K. Beala, QC, i P. Luckhursta, *barristers*, a zatim S. Brandon i F. Shibli, agenti, uz asistenciju K. Beala, QC, i P. Luckhursta, *barristers*)

Izreka

1. Kraljevina Nizozemska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. UEU-a time što nije nadoknadila gubitak vlastitih sredstava koji proizlazi iz nezakonitog izdavanja, od strane tijela Curaçaa i Arube, potvrda EUR. 1, s obzirom na Odluku Vijeća 91/482/EEZ od 25. srpnja 1991. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj ekonomskoj zajednici, a zatim Odluku Vijeća 2001/822/EZ od 27. studenoga 2001. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj zajednici, u pogledu uvoza mlijeka u prahu i riže podrijetlom iz Curaçaa u razdoblju od 1997. do 2000. i uvoza grube krupice i sitne krupice podrijetlom iz Arube u razdoblju 2002./2003.
2. Kraljevini Nizozemskoj nalaže se snošenje troškova.
3. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. studenoga 2019. – Europska središnja banka (ESB) protiv Trasta Komerčbanka AS, Ivana Fursina, Igorsa Buimistersa, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (C-663/17 P), Europska komisija protiv Trasta Komerčbanka AS, Ivana Fursina, Igorsa Buimistersa, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Europske središnje banke (ESB) (C-665/17 P), Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA protiv Europske središnje banke (ESB) (C-669/17 P)

(spojeni predmeti C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Dopuštenost – Zastupanje stranke pred Sudom – Punomoć dana odvjetniku – Opoziv punomoći od strane likvidatora društva tužitelja – Nastavak postupka od strane tijela uprave društva tužitelja – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Uredba (EU) br. 1024/2013 – Bonitetni nadzor kreditnih institucija – Odluka o oduzimanju odobrenja kreditnim institucijama – Tužba za poništenje pred Općim sudom Europske unije – Dopuštenost – Izravni utjecaj na dioničare društva kojemu je odobrenje oduzeto)

(2019/C 432/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

(predmet C-663/17 P)

Žalitelj: Europska središnja banka (zastupnici: E. Koupepidou, C. Hernández Saseta, agenti, uz sudjelovanje B. Schneidera, odvjetnik, i M. Petitea, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (zastupnici: M. Kirchner, L. Feddern i O. H. Behrends, odvjetnici)

Intervenijent u potporu žalitelju: Europska komisija (zastupnici: A. Steiblytė, V. Di Bucci i K.-Ph. Wojcik, agenti)

(predmet C-665/17 P)

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Steiblytė, V. Di Bucci i K.-Ph. Wojcik, agenti)

Druge stranke u postupku: Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (zastupnici: M. Kirchner, L. Feddern i O. H. Behrends, odvjetnici), Europska središnja banka (zastupnici: E. Koupepidou, C. Hernández Saseta, agenti, uz sudjelovanje B. Schneidera, odvjetnik, i M. Petitea, odvjetnik)

(predmet C-669/17 P)

Žalitelji: Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (zastupnici: M. Kirchner, L. Feddern i O. H. Behrends, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka (zastupnici: E. Koupepidou, C. Hernández Saseta, agenti, uz sudjelovanje B. Schneidera, odvjetnik, i M. Petitea, odvjetnik)

Intervenijent u potporu Europskoj središnjoj banci: Europska komisija (zastupnici: A. Steiblytė, V. Di Bucci i K.-Ph. Wojcik, agenti)

Izreka

1. Odbacuje se kao nedopuštena žalba u predmetu C-669/17 P, u dijelu u kojem su je podnijeli Ivan Fursin i Igors Buimisters te C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV i Rikam Holding SA.

2. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 12. rujna 2017., Fursin i dr./ESB (T-247/16, neobjavljeno, EU:T:2017:623).
3. Odbija se prigovor nedopuštenosti Europske središnje banke u dijelu u kojem se odnosi na tužbu koju je društvo Trasta Komerčbanka AS podnijelo radi poništenja odluke ECB/SSM/2016 – 529900WIPOINFDAWTJ81/1 WOANCA-2016-0005 Europske središnje banke od 3. ožujka 2016. o oduzimanju odobrenja dodijeljenog Trasta Komerčbanci.
4. Odbija se tužba za poništenje odluke Europske središnje banke od 3. ožujka 2016. koju su podnijeli Ivan Fursin i Igors Buimisters te društva C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV i Rikam Holding SA.
5. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje o tužbi za poništenje odluke Europske središnje banke od 3. ožujka 2016. koju je podnijelo društvo Trasta Komerčbanka AS.
6. Društvu Trasta Komerčbanka AS, Ivanu Fursinu, Igorsu Buimistersu te društvima C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV i Rikam Holding SA nalaže se snošenje, uz vlastitih troškova, i troškova koji su nastali Europskoj središnjoj banci i Europskoj komisiji zbog žalbi u predmetima C-663/17 P i C-665/17 P.
7. Europska komisija snosit će vlastite troškove u predmetu C-663/17 P.
8. Ivanu Fursinu i Igorsu Buimistersu te društvima C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV i Rikam Holding SA nalaže se snošenje, uz vlastitih troškova, i troškova koji su nastali Europskoj središnjoj banci u prvostupanjskom postupku povodom tužbe dioničara.
9. O troškovima u predmetu C-669/17 P odlučit će se naknadno.

(¹) SL C 32, 29. 1. 2018.

SL C 42, 5. 2. 2018..

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. studenoga 2019. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(predmet C-192/18) (¹)

(Povreda obveze države članice – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UFEU-a – Vladavina prava – Učinkovita pravna zaštita u područjima obuhvaćenima pravom Unije – Načela nesmjernosti i neovisnosti sudaca – Snižavanje dobne granice za odlazak u mirovinu sudaca poljskih redovnih sudova – Mogućnost da se nastavi s obnašanjem sudačke dužnosti nakon doseganja novoutvrđene dobne granice dobivanjem odobrenja ministra pravosuđa – Članak 157. UFEU-a – Direktiva 2006/54/EZ – Članak 5. točka (a) i članak 9. stavak 1. točka (f) – Zabrana diskriminacije na temelju spola u području plaće, zapošljavanja i rada – Uvođenje različite dobne granice za odlazak u mirovinu žena i muškaraca koji obnašaju sudačke dužnosti na poljskim redovnim sudovima i na Sędu Najwyższym (Vrhovni sud, Poljska) te dužnosti državnih odvjetnika u poljskom državnom odvjetništvu)

(2019/C 432/06)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Szymkowska, K. Banks, C. Valero i H. Krämer, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, K. Majcher i S. Żyrek, agenti, uz asistenciju W. Gontarskog, odvjetnik)

Izreka

1. Republika Poljska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 157. UFEU-a te članka 5. točke (a) i članka 9. stavka 1. točke (f) Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada, time što je člankom 13. stavcima 1. do 3. ustave o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Zakon o izmjeni Zakona o ustrojstvu redovnih sudova i određenih drugih zakona) od 12. srpnja 2017. uvela različite dobne granice za odlazak u mirovinu žena i muškaraca koji obnašaju dužnost sudaca na poljskim redovnim sudovima i Sądu Najwyższym (Vrhovni sud, Poljska) ili državnih odvjetnika u poljskom državnom odvjetništvu.
2. Republika Poljska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 19. stavka 1. drugog podstavka UEU-a, time što je člankom 1. stavkom 26. točkama (b) i (c) Zakona o izmjeni Zakona o ustrojstvu redovnih sudova i određenih drugih zakona od 12. srpnja 2017. ovlasila ministra pravosuđa (Poljska) da odobri ili ne odobri nastavak obnašanja dužnosti sudaca poljskih redovnih sudova nakon što su dosegli novu dobnu granicu za odlazak u mirovinu, kako je snižena člankom 13. stavkom 1. istog zakona.
3. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 182, 28. 5. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte - Italija) – Prato Nevoso Termo Energy Srl protiv Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

(predmet C-212/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 2008/98/EZ – Otpad – Otpadna biljna ulja podvrgnuta kemijskoj obradi – Članak 6. stavci 1. i 4. – Prestanak statusa otpada – Direktiva 2009/28/EZ – Promicanje uporabe energije iz obnovljivih izvora – Članak 13. – Nacionalni postupci odobrenja, certificiranja i izdavanja dozvola za postrojenja za proizvodnju energije za grijanje i hlađenje iz obnovljivih izvora energije – Uporaba tekućeg biogoriva kao izvora opskrbljivanja postrojenja za proizvodnju električne energije)

(2019/C 432/07)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Prato Nevoso Termo Energy Srl

Tuženici: Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

uz sudjelovanje: Comune di Frabosa Sottana

Izreka

Članak 6. stavke 1. i 4. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva u vezi s člankom 13. stavkom 1. Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/1513 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015., treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg zahtjev za odobrenje da se umjesto metana, kao izvora opskrbljivanja postrojenja za proizvodnju električne energije koje ispušta emisije u zrak, upotrebljava tvar nastala kemijskom obradom otpadnih biljnih ulja treba odbiti zbog toga što ta tvar nije uvrštena na popis kategorija goriva iz biomase dopuštenih u tu svrhu, a taj se popis može izmijeniti samo ministarskom uredbom čiji postupak donošenja nije usklađen s upravnim postupkom odobrenja uporabe takve tvari kao goriva, ako je država članica mogla smatrati, a da ne počinu očitu pogrešku u ocjeni, da nije dokazano da uporaba navedenog biljnog ulja u takvim okolnostima ispunjava uvjete propisane člankom 6. stavkom 1. Direktive 2008/98 i, osobito, da nema bilo koji mogući štetan učinak na okoliš i zdravlje ljudi. Na sudu koji je uputio zahtjev jest da provjeri je li to doista tako u glavnom predmetu.

(¹) SL C 240, 9. 7. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. studenoga 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Roma - Italija) – Adriano Guaitoli i dr. protiv easyJet Airline Co. Ltd

(predmet C-213/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. stavak 1. točka (a) – Sud nadležan u stvarima povezanim s ugovorima – Opća pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članci 5., 7., 9. i 12. – Montrealska konvencija – Nadležnost – Članci 19. i 33. – Zahtjev za odštetu i popravljanje štete zbog otkazivanja i kašnjenja letova)

(2019/C 432/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli, Patrizia Padroni

Tuženik: easyJet Airline Co. Ltd

Izreka

1. Članak 7. stavak 1., članak 67. i članak 71. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima te članak 33. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodno zračnom prijevozu, sklopljene u Montrealu 28. svibnja 1999. i odobrene u ime Europske zajednice Odlukom Vijeća 2001/539/EZ od 5. travnja 2001. treba tumačiti na način da je sud države članice kojem je podnesena tužba, kojom se istodobno zahtijeva naknada paušalne i standardizirane odštete predviđene Uredbom (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, i naknada dodatne štete koja je obuhvaćena područjem primjene te konvencije, mora ocijeniti svoju nadležnost, u odnosu na prvi dio zahtjeva, na temelju članka 7. stavka 1. Uredbe br. 1215/2012, a u odnosu na drugi dio zahtjeva, na temelju članka 33. navedene konvencije.
2. Članak 33. stavak 1. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu, sklopljene u Montrealu 28. svibnja 1999., treba tumačiti na način da se njime, za potrebe tužbi za naknadu štete obuhvaćenih područjem primjene te konvencije, ne uređuje samo podjela sudske nadležnosti među državama strankama te konvencije nego i podjela mjesne nadležnosti među sudovima svake od tih država.

(¹) SL C 240, 9. 7. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 31. listopada 2019. – Repower AG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), repowermap.org

(predmet C-281/18 P) (¹)

(Žalba – Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Opoziv prvotne odluke žalbenog vijeća kojom je djelomično odbijen zahtjev za proglašavanje ništavim verbalnog žiga Europske unije REPOWER)

(2019/C 432/09)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Repower AG (zastupnici: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein, i V. Kling, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Botis i J.F. Crespo Carrillo, agenti), repowermap.org (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, *abogado*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Repower AG nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 259, 23. 7. 2018.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 7. studenoga 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Italija) – Eni SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (C-364/18), Shell Italia E & P SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, bivša Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico (C-365/18)

(spojeni predmeti C-364/18 i C-365/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 94/22/EZ – Energija – Uvjeti za davanje i korištenje odobrenja za traženje, istraživanje i proizvodnju ugljikovodika – Naknade – Metode izračuna – Indeks udjela energije i indeks PFOR – Diskriminirajuća priroda)

(2019/C 432/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

(predmet C-364/18)

Tužitelj: Eni SpA

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze

uz sudjelovanje: Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, bivša Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico, Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Regione Calabria, Comune di Ravenna, Assomineraria

(predmet C-365/18)

Tužitelj: Shell Italia E & P SpA

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, anciennement Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico

uz sudjelovanje: Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Assomineraria

Izreka

Članak 6. stavak 1. Direktive 94/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o uvjetima za davanje i korištenje odobrenja za traženje, istraživanje i proizvodnju ugljikovodika, u vezi s njezinom šestom uvodnom izjavom, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis u skladu s kojim se iznos naknada koje moraju plaćati nositelji koncesija za proizvodnju prirodnog plina izračunava s obzirom na indeks koji se temelji na srednjoročnim i dugoročnim cijenama nafte i drugih goriva, a ne na indeks koji odražava kratkoročnu cijenu prirodnog plina na tržištu.

⁽¹⁾ SL C 294, 20. 8. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. studenoga 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione - Italija) – Gennaro Cafaro protiv DQ

(predmet C-396/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EU) br. 1178/2011 – Prilog I. točka FCL.065 – Područje primjene ratione temporis – Direktiva 2000/78/EZ – Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja – Diskriminacija na temelju dobi – Članak 2. stavak 5. – Članak 4. stavak 1. – Nacionalni propisi koji predviđaju automatski prestanak radnog odnosa navršanjem 60. godina – Piloti zrakoplova – Zaštita nacionalne sigurnosti)

(2019/C 432/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gennaro Cafaro

Tuženik: DQ

Izreka

Članak 2. stavak 5. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji predviđa automatski prestanak radnog odnosa pilota zaposlenih u društvu koje koristi zrakoplove u okviru aktivnosti u vezi sa zaštitom nacionalne sigurnosti države članice kada navršše 60 godina ako je takav propis nužan za javnu sigurnost u smislu te odredbe, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Članak 4. stavak 1. Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji predviđa automatski prestanak radnog odnosa pilota zaposlenih u društvu koje koristi zrakoplove u okviru aktivnosti u vezi sa zaštitom nacionalne sigurnosti države članice kada navršše 60 godina ako je takav propis proporcionalan u smislu te odredbe, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 352, 1. 10. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie - Belgija) – IN (C-469/18), JM (C-470/18) protiv Belgische Staat

(predmet C-469/18 i C-470/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dohotke fizičkih osoba – Nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku)

(2019/C 432/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: IN (C-469/18), JM (C-470/18)

Tuženik: Belgische Staat

Izreka

Zahtjevi za prethodnu odluku koje je Hof van Cassatie (Kasacijski sud, Belgija) uputio odlukama od 28. lipnja 2018. su nedopušteni.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna - Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato protiv Regione autonoma della Sardegna

(predmet C-515/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1370/2007 – Usluge javnog prijevoza putnika – Željeznički prijevoz – Ugovori o javnim uslugama – Izravno sklapanje – Obveza prethodne objave obavijesti o izravnom sklapanju – Doseg)

(2019/C 432/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Tuženik: Regione autonoma della Sardegna

uz sudjelovanje: Trenitalia SpA

Izreka

Članak 7. stavke 2. i 4. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 treba tumačiti na način da nadležna nacionalna tijela koja namjeravaju izravno sklopiti ugovor o uslugama javnog željezničkog prijevoza putnika nisu obvezna, s jedne strane, objaviti ili priopćiti potencijalno zainteresiranim gospodarskim subjektima sve potrebne podatke kako bi im se omogućilo da sastave dovoljno detaljnu ponudu koja može biti predmet usporednog vrednovanja i, s druge strane, provesti takvo usporedno vrednovanje svih ponuda koje su eventualno zaprimljene nakon objave tih podataka.

(¹) SL C 436, 3. 12. 2018.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. listopada 2019. – Europska komisija protiv Francuske Republike**(predmet C-636/18) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta zraka – Članak 13. stavak 1. i Prilog XI. – Sustavno i ustrajno prekoračenje graničnih vrijednosti za dušikov dioksid (NO₂) u određenim francuskim zonama i aglomeracijama – Članak 23. stavak 1. – Prilog XV. – „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere)**

(2019/C 432/14)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, E. Manhaeve i K. Petersen, agenti)

Tuženik: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas, J. Traband i A. Alidière, agenti)

Izreka

1. Francuska Republika – prekoračujući sustavno i ustrajno godišnju graničnu vrijednost za dušikov dioksid (NO₂) od 1. siječnja 2010. u dvanaest francuskih aglomeracija i zona kvalitete zraka (Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Pariz (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), regionalna gradska zona (RGZ) Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Strasbourg (FR16A02), Lyon-Rhône-Alpes (FR20A01), RGZ Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) i Nica (FR24A01)), te prekoračujući sustavno i ustrajno satnu graničnu vrijednost za NO₂ od 1. siječnja 2010. u dvjema aglomeracijama i zonama kvalitete zraka (Pariz (FR04A01) i Lyon Rhône-Alpes (FR20A01)) – nakon tog datuma i dalje povređuje obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu, u vezi s Prilogom XI. toj direktivi, i to od stupanja na snagu graničnih vrijednosti 2010.

Francuska Republika od 11. lipnja 2010. povređuje obveze koje ima na temelju članka 23. stavka 1. navedene direktive u vezi s njezinim Prilogom XV., a posebice obvezu koja je utvrđena njezinim člankom 23. stavkom 1. drugim podstavkom, da osigura što je moguće kraće razdoblje prekoračenja.

2. Francuskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 445, 10. 12. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance de Liège - Belgija) – BU protiv État belge**(predmet C-35/19) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Porez na dohodak – Nacionalno zakonodavstvo – Izuzeće od poreza za naknade koje se dodjeljuju osobama s invaliditetom – Naknade primljene u drugoj državi članici – Isključenost – Različiti tretman)**

(2019/C 432/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BU

Tuženik: État belge

Izreka

Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice, poput onog u glavnom postupku koji – bez pružanja opravdanja u tom pogledu, što je ipak na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri – određuje da je porezno izuzeće koje se primjenjuje na naknade za osobe s invaliditetom podvrgnuto uvjetu da te naknade isplaćuje tijelo predmetne države članice i stoga iz tog izuzeća isključuje istovrsne naknade koje isplaćuje druga država članica, iako korisnik navedenih naknada boravi u predmetnoj državi članici.

(¹) SL C 103, 18. 3. 2019.

Žalba koju je 10. travnja 2019. podnio Etnia Dreams, S.L. protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 13. veljače 2019. u predmetu T-823/17, Etnia Dreams protiv EUIPO-a – Poisson (Etnik)

(predmet C-296/19 P)

(2019/C 432/16)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Etnia Dreams, S.L. (zastupnik: P. Gago Comes, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 6. studenoga 2019. Sud (deseto vijeće) odbacio je žalbu kao nedopuštenu i društvu Etnia Dreams, S.L. naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 23. travnja 2019. podnio Hércules Club de Fútbol, S.A.D. protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 12. veljače 2019. u predmetu T-134/17, Hércules Club de Fútbol protiv Komisije

(predmet C- 332/19 P)

(2019/C 432/17)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Hércules Club de Fútbol, S.A.D. (zastupnici: Y. Martínez Mata i S. Rating, odvjetnici)

Druga stranka u žalbenom postupku: Europska komisija

Rješenjem od 6. studenoga 2017. Sud (deseto vijeće) odbio je žalbu te naložio društvu Hércules Club de Fútbol, S.A.D. snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Subdelegación del Gobierno en Toledo protiv osobe XU

(predmet C-415/19)

(2019/C 432/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Druga stranka u žalbenom postupku: XU

Prethodna pitanja

1. Može li zahtjev prema kojem španjolski državljanin, koji se nije koristio svojim pravom na slobodno kretanje, mora ispuniti pretpostavke iz članka 7. stavka 1. RD-a 240/2007 (Kraljevska uredba 240/2007) kao nužni uvjet za priznavanje prava na boravak maloljetnom sinu njegove supruge u skladu s člankom 7. stavkom 2. te Kraljevske uredbе, pri čemu ni sin ni supruga nisu državljani države članice Unije, dovesti do povrede članka 20. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ⁽¹⁾ ako navedeni španjolski državljanin ne ispuni te pretpostavke i ako je zbog uskrate navedenog prava prisiljen napustiti područje Unije u cijelosti?

Valja pritom istaknuti da je člankom 68. Código Civil Español [(španjolski Građanski zakonik)] propisana obveza da bračni drugovi žive zajedno.

2. U slučaju negativnog odgovora na prethodno navedeno i neovisno o tome, povređuje li u svakom slučaju praksa španjolske države, kako je prethodno opisana, članak 20. UFEU-a, time što automatski primjenjuje odredbe članka 7. Real Decreta 240/2007 (Kraljevska uredba 240/2007) uskraćujući dozvolu boravka državljaninu treće zemlje, odnosno maloljetnom sinu supruge građanina Unije – pri čemu ni sin ni supruga nisu državljani države članice Unije, a taj se građanin Unije nikada nije koristio svojom slobodom kretanja, kao ni njegov [drugi] maloljetni sin koji ima španjolsko državljanstvo i čija je majka ta ista supruga građanina Unije – samo zato što taj građanin Unije nije ispunio pretpostavke utvrđene tom odredbom, a da pritom nije konkretno i pojedinačno ispitano postoji li između tog građanina Unije i državljanina treće zemlje odnos ovisnosti koji je takve prirode da se, neovisno o razlogu i uzimajući u obzir postojeće okolnosti, građanin Unije, u slučaju odbijanja dodjele prava boravka državljaninu treće zemlje, ne bi mogao odvojiti od člana obitelji koji o njemu ovisi i bio bi primoran napustiti područje Unije[?] Je li to osobito slučaj i kada su španjolski državljanin i njegova supruga koja nije državljanka države članice Unije roditelji maloljetnog sina koji ima španjolsko državljanstvo i koji bi također mogao biti primoran napustiti španjolsko državno područje prateći svoje roditelje[?]

Valja pritom uzeti u obzir sudsku praksu Suda Europske unije, među ostalim, presudu od 8. svibnja 2018., C-82/16, K. A. i dr./Belgische Staat. ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL 2012., C 326, str. 1.

⁽²⁾ EU:C:2018:308

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Osoba GF protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo

(predmet C-525/19)

(2019/C 432/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: GF

Druga stranka u žalbenom postupku: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Prethodna pitanja

1. Može li s obzirom na članak 68. španjolskog Građanskoga zakonika kojim se propisuje obveza zajedničkog života bračnih drugova zahtjev prema kojem španjolski državljanin koji se nije koristio svojim pravom na kretanje mora ispuniti pretpostavke iz članka 7. stavka 1. Real Decreta 240/2007 kako bi se njegovu bračnom drugu državljaninu treće zemlje priznalo pravo na boravak u skladu s člankom 7. stavkom 2. tog Real Decreta dovesti do povrede članka 20. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ako je španjolski državljanin dužan napustiti područje Unije u cijelosti zbog odbijanja tog prava?
2. U svakom slučaju, a neovisno o tome što je prethodno navedeno odnosno o odgovoru na prethodno pitanje, protivi li se s obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije, među ostalim, presudu od 8. svibnja 2018., C-82/16, K. A. i dr./Belgische Staat ⁽¹⁾., članku 20. UFEU-a praksa španjolske države prema kojoj se odredbe članka 7. [Real Decreta] 240/2007 automatski primjenjuju uskraćivanjem dozvole boravka članu obitelji građanina Unije koji se nikada nije koristio slobodom kretanja samo zato što taj građanin Unije ne ispunjava pretpostavke propisane tim člankom, a da pritom nije konkretno i pojedinačno razmotreno postoji li između tog građanina Unije i državljanina treće zemlje odnos zavisnosti koji je takve prirode da neovisno o razlogu i uzimajući u obzir okolnosti slučaja dovodi do toga da se građanin Unije ne bi mogao u slučaju odbijanja dodjele prava boravka državljaninu treće zemlje odvojiti od člana obitelji o kojem ovisi te bi bio dužan napustiti područje Unije?

⁽¹⁾ presuda od 8. svibnja 2018., K. A. i dr. (Spajanje obitelji u Belgiji) (C-82/16, EU:C:2018:308)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Osoba QP protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo

(predmet C-532/19)

(2019/C 432/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Druga stranka u žalbenom postupku: QP

Žalitelj: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Prethodna pitanja

1. Može li s obzirom na članak 68. španjolskog Građanskoga zakonika kojim se propisuje obveza zajedničkog života bračnih drugova zahtjev prema kojem španjolski državljanin koji se nije koristio svojim pravom na kretanje mora ispuniti pretpostavke iz članka 7. stavka 1. Real Decreta 240/2007 kako bi se njegovu bračnom drugu državljaninu treće zemlje priznalo pravo na boravak u skladu s člankom 7. stavkom 2. tog Real Decreta dovesti do povrede članka 20. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ako je španjolski državljanin dužan napustiti područje Unije u cijelosti zbog odbijanja tog prava?
2. U svakom slučaju, a neovisno o tome što je prethodno navedeno odnosno o odgovoru na prethodno pitanje, protivi li se s obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije, među ostalim, presudu od 8. svibnja 2018., C-82/16, K. A. i dr./Belgische Staat⁽¹⁾, članku 20. UFEU-a praksa španjolske države prema kojoj se odredbe članka 7. [Real Decreta] 240/2007 automatski primjenjuju uskraćivanjem dozvole boravka članu obitelji građanina Unije koji se nikada nije koristio slobodom kretanja samo zato što taj građanin Unije ne ispunjava pretpostavke propisane tim člankom, a da pritom nije konkretno i pojedinačno razmotreno postoji li između tog građanina Unije i državljanina treće zemlje odnos zavisnosti koji je takve prirode da neovisno o razlogu i uzimajući u obzir okolnosti slučaja dovodi do toga da se građanin Unije ne bi mogao u slučaju odbijanja dodjele prava boravka državljaninu treće zemlje odvojiti od člana obitelji o kojem ovisi te bi bio dužan napustiti područje Unije?

⁽¹⁾ Presuda od 8. svibnja 2018., K. A. i dr. (Spajanje obitelji u Belgiji) (C-82/16, EU:C:2018:308)

Žalba koju su 29. srpnja 2019. podnijeli Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2019. u predmetu T-377/18, Intercept Pharma i Intercept Pharmaceuticals protiv EMA-e

(predmet C-576/19 P)

(2019/C 432/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. (zastupnici: L. Tsang, J. Mulryne i E. Amos, *Solicitors*, F. Campbell, *Barri-ster*)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za lijekove

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine odluku Općeg suda od 28. lipnja 2019.;
- poništi odluku koju im je druga stranka u postupku dostavila 15. svibnja 2018. o objavi periodičnog izvješća o procjeni koristi i rizika i
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje njihovih troškova u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelji ističu dva žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Opći sud pogriješio kada je zaključio da je alineja o „zaštiti sudskog postupka” iz članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ mjerodavna samo ako su dokumenti sastavljeni u kontekstu posebnog sudskog postupka odnosno ako sadržavaju pravna stajališta koja su predmet tog postupka. Takav zaključak predstavlja nedopustivo i Uredbom nepredviđeno sužavanje i ograničavanje teksta članka 4. stavka 2.
2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Opći sud pogriješio kada je zaključio da se alineja o „komercijalnim interesima” iz članka 4. stavka 2. Uredbe 1049/2001 može primijeniti samo ako se ocijeni da određeni dijelovi dokumenta ugrožavaju komercijalne interese dotične stranke te da se ne može primijeniti samo na temelju toga što bi otkrivanje dokumenta u cjelini moglo naštetiti komercijalnim interesima njegovog autora. Zbog takvog tumačenja Opći sud nije prihvatio tvrdnju da je druga stranka u postupku počinila pogrešku koja se tiče prava i pogrešku u ocjeni kada je odbila uzeti u obzir kontekst zahtjeva za pristup u ovom predmetu.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Žalba koju je 29. srpnja 2019. podnio KID-Systeme GmbH protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 16. svibnja 2019. u predmetu T-354/18, KID-Systeme protiv EUIPO-a

(predmet C-577/19 P)

(2019/C 432/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: KID-Systeme GmbH (zastupnici: R. Kunze, G. Würtenberger i T. Wittmann, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 10. listopada 2019., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) ocijenio je žalbu nedopuštenom i naložio društvu KID-Systeme GmbH snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 6. kolovoza 2019. podnio Rietze GmbH protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 6. lipnja 2019. u predmetu T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(predmet C-599/19 P)

(2019/C 432/23)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Rietze GmbH & Co. KG (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 24. listopada 2019. žalbu proglasilo nedopuštenom te je riješilo da žalitelj mora snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 7. kolovoza 2019. podnio BP protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 11. srpnja 2019. u predmetu T-888/16, BP protiv FRA-e

(predmet C-601/19 P)

(2019/C 432/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žaliteljica: BP (zastupnik: E. Lazar, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Agencija Europske unije za temeljna prava

Žalbeni zahtjev

Žaliteljica od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu i, posljedično,
- poništi odluku tijela nadležnog za sklapanje ugovora o radu (AHCC) od 21. travnja 2016. o neproduljenju njezina ugovora o radu;
- dodijeli joj naknadu imovinske i neimovinske štete koju je pretrpjela zbog, s jedne strane, nezakonite odluke o neproduljenju ugovora o radu i, s druge strane, nezakonitog izvršenja presude u predmetu T-658/13 P;
- dodijeli joj naknadu imovinske i neimovinske štete koju je pretrpjela zbog propuštanja druge stranke u postupku da donese zakonita pravila za ocjenjivanje, razvrstavanje i produljenje ugovora i naknadu s tim povezane štete proizišle iz nepostojanja takvih pravila;
- utvrdi da su FRA-ine Smjernice za ocjenjivanje i razvrstavanje i odluka njezina direktora 2009/13 o produljenju ugovora o radu nezakonite jer su donesene u nezakonitom postupku i bez odgovarajućih ovlasti donositelja;
- primijeni svoju punu nadležnosti radi jamčenja djelotvornosti svoje odluke;

- naloži drugoj stranci u postupku plaćanje zateznih kamata po referentnoj stopi Europske središnje banke uvećanoj za dva postotna boda na eventualno dosuđeni iznos ili drukčijeg iznosa kamata koji smatra pravičnim i prikladnim;
- naloži FRA-i snošenje troškova u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći je sud počinio očitu pogrešku u ocjeni drugog tužbenog razloga koji se odnosio na nezakonitost FRA-inih pravila i četvrtog žalbenog razloga koji se ticao žaliteljčina prigovora nezakonitosti na temelju članka 277. UFEU-a. S tim u vezi, Opći je sud pogrešno procijenio činjenice i dokaze, iskrivio dokaze, počinio pogrešku koja se tiče prava, povrijedio obvezu obrazlaganja i povrijedio pravo na saslušanje.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud nije se izjasnio o trećem tužbenom razlogu te nije iskoristio svoju punu nadležnost kako je zatraženo u petom tužbenom razlogu. S tim u vezi, povrijedio je zahtjev poštovanja prava iz članka 19. stavka 1. UEU-a i članak 268. UFEU-a.

Treći žalbeni razlog: Opći je sud povrijedio članke 35., 36., 64. i 65. svojeg Poslovnika. S tim u vezi, povrijedio je načelo kontradiktornosti; propustio je dostaviti FRA-i dopis od 25. rujna 2017. i obavijestiti žaliteljicu o toj dostavi; povrijedio je pravila o izvođenju dokaza vezano uz odgovor na tužbu i pravila o dokazivanju; neosnovano je odbio OLAF-ovo izvješće u spojenim predmetima OF/2014/0192 i OF/2015/0167; povrijedio je pravo na saslušanje, pravo na pravično suđenje i članak 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Četvrti žalbeni razlog: Opći je sud povrijedio pravo na obranu i načelo djelotvorne sudske zaštite iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te nije na prikladan način obrazložio odluku.

Peti žalbeni razlog: Opći je sud povrijedio članke 134. i 135. svojeg Poslovnika, koji se odnose na troškove. S tim u vezi, povrijedio je svoju obvezu obrazlaganja.

Žalba koju je 21. kolovoza 2019. podnio Luz Saúde, S.A. protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 13. lipnja 2019. u predmetu T-357/18, Luz Saúde protiv EUIPO-a – Clínica La Luz

(predmet C-622/19 P)

(2019/C 432/25)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: Luz Saúde, S.A. (zastupnici: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, G. Moreira Rato i M. Stock da Cunha, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Clínica La Luz

Rješenjem od 5. studenoga 2019. Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odbacio je žalbu kao nedopuštenu i žalitelju Luz Saúde, S.A. naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za dozvolu pljenidbe prema trećim osobama podnesen 9. rujna 2019. – Ntinios Ramon protiv Europske komisije**(predmet C-675/19 SA)**

(2019/C 432/26)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Podnositelj zahtjeva: Ntinios Ramon (zastupnici: Achilleas Dimitriadis i Charalampos Pogiatis, odvjetnici)

Protivnik zahtjeva: Europska komisija

Zahtjev

Podnositelj zahtjeva traži:

- A. da Sud naloži ukidanje imuniteta Europskoj komisiji u smislu članka 1. Protokola br. 7 ⁽¹⁾ o povlasticama i imunitetima Europske unije i odobri dostavu i izvršenje:
- privremene dozvole za pljenidbu prema trećim osobama (Garnishee Order Nisi) od 26. lipnja 2019. koju je izdao Eparhiako Dikastirio Ammochostou (Okružni sud u Famagusti) na Cipru,
 - svih mjera koje je odredio taj sud,
 - svih drugih povezanih mjera;
- B. svaku mjeru i/ili pravni lijek koje Sud smatra pravičnima i nepristranima u ovom predmetu;
- C. nalaganje snošenja troškova, uključujući PDV.

⁽¹⁾ SL 2016., C 202, str. 266.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. rujna 2019. uputio Tribunalul Vâlcea (Rumunjska) – SC Valoris SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu**(predmet C-677/19)**

(2019/C 432/27)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Vâlcea

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Valoris SRL

Tuženici: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu

Prethodno pitanje

Treba li načela lojalne suradnje, ekvivalentnosti i djelotvornosti tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onog iz članka 1. stavka 2. Ordonanțe de urgență a Guvernului nr. 52/2017 (Uredba sa zakonskom snagom br. 52/2017), kojim je određen prekluzivni rok od oko godinu dana za podnošenje zahtjeva za povrat određenih poreza koji su naplaćeni protivno pravu Unije, ako nacionalnim propisom nije predviđen sličan rok za ostvarivanje prava na povrat iznosa koji su naplaćeni protivno nacionalnim pravilima?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. rujna 2019. uputio Tribunale di Milano (Italija) – SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA protiv YB

(predmet C-693/19)

(2019/C 432/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA

Tuženik: YB

Prethodna pitanja

Protivi li se i pod kojim uvjetima člancima 6. i 7. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ i članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalno pravo poput onog navedenog koje ovršnom sudu ne dopušta da provede nadzor nad pravomoćnom sudskom ovršnom ispravom i kojim se tom sudu onemogućuje da u slučaju potrošačeva očitovanja volje kojim se poziva na nepoštenost odredbe sadržane u ugovoru na temelju kojeg je izdana ovršna isprava, poništi učinke implicitne pravomoćnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Axpo Trading Ag protiv Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(predmet C-705/19)

(2019/C 432/29)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Axpo Trading Ag

Druga stranka u žalbenom postupku: Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Prethodno pitanje

Traži se da se Sud očituje o tome protivi li se

- članku 18. UFEU-a, u dijelu u kojem se unutar područja primjene Ugovorâ zabranjuje svaka diskriminacija na temelju državljanstva,
- člancima 28. i 30. UFEU-a te članku 6. Sporazuma o slobodnoj trgovini između EEZ-a i Švicarske, u dijelu u kojem se određuje ukiđanje carina na uvoz i mjere s istovrsnim učinkom,
- članku 110. UFEU-a, u dijelu kojim se zabranjuje veće oporezivanje uvoza od onog koje se izravno ili neizravno primjenjuje na slične nacionalne proizvode,
- članku 34. UFEU-a te članku 13. Sporazuma o slobodnoj trgovini između EEZ-a i Švicarske, u dijelu kojim se zabranjuje usvajanje mjera s istovrsnim učinkom kao količinska ograničenja uvoza,
- člancima 107. i 108. UFEU-a, u dijelu kojim se zabranjuje provedba mjere državne potpore koja nije prijavljena Komisiji niti je u skladu s unutarnjim tržištem,
- Direktivom 2009/28/EZ ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se određuje da je cilj promicanje trgovine zelenom električnom energijom unutar Zajednice promičući pritom proizvodne kapacitete pojedinih država članica,

nacionalni zakon koji uvoznici zelene električne energije nameće novčanu obvezu koja se ne primjenjuje na nacionalne proizvođače istog proizvoda?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Sisal SpA protiv Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(predmet C-721/19)

(2019/C 432/30)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Sisal SpA

Druge stranke u žalbenom postupku: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije, konkretno pravo poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (članak 49. i sljedeći te članak 56. i sljedeći UFEU-a), i načela [prava Unije] pravne sigurnosti, nediskriminacije, transparentnosti i nepristranosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i koherentnosti te, u slučajevima u kojima se smatraju primjenjivima, članke 3. i 43. Direktive 2014/23/EU (¹), tumačiti na način da im se protivi propis poput onoga iz članka 20. stavka 1. Decreta Leggea 16.10.2017, n. 148 (Uredba sa zakonskom snagom br. 148 od 16. listopada 2017.) i naknadno donesenih provedbenih akata, kojim je propisano da „1. Na temelju članka 21. stavaka 3. i 4. Decreto-leggea 1^oluglio 2009, n. 78 (Uredba sa zakonskom snagom br. 78 od 1. srpnja 2009.), izmijenjenog i pretvorenog u zakon Leggeom 3 agosto 2009, n. 102 (Zakon br. 102 od 3. kolovoza 2009.), Agenzia delle dogane e dei monopoli (Agencija za carine i monopole, Italija) odobrava nastavak postojeće koncesije koja se odnosi na prikupljanje uplata, čak i na daljinu, nacionalne instant lutrije sve do krajnjeg roka predviđenog člankom 4. stavkom 1. akta o koncesiji, na način koji osigurava nove dodatne prihode u državni proračun u visini od 50 milijuna eura za 2017. i 750 milijuna eura za 2018. godinu”, u situaciji u kojoj:
 - članak 21. stavak 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 78 od 1. srpnja 2009., koja je izmijenjena i pretvorena u zakon Zakonom br. 102 od 3. kolovoza 2009., propisuje da se predmetne koncesije obično dodjeljuju većem broju subjekata odabranih u otvorenim, konkurentnim i nediskriminirajućim postupcima;
 - članak 21. stavak 4. navedene uredbe sa zakonskom snagom propisuje da se koncesije iz stavka 1. mogu eventualno obnoviti najviše jedanput;
 - društva žalitelji nisu sudjelovala u postupku nadmetanja pokrenutom 2010.;
 - konkretan postojeći odnos uspostavljen je od početka s jednim koncesionarom, po provođenju javnog postupka, u kojem je podnesena samo jedna ponuda;
 - nastavak postojeće koncesije konkretno bi uzrokovao to da bi se takav odnos nastavio isključivo s tim jednim koncesionarom umjesto obnovom s većim brojem subjekata, a da se pritom ne provede dodatan postupak nadmetanja?
2. Treba li pravo Unije, konkretno pravo poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (članak 49. i sljedeći te članak 56. i sljedeći UFEU-a), i načela [prava Unije] pravne sigurnosti, nediskriminacije, transparentnosti i nepristranosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i koherentnosti te, u slučajevima u kojima se smatraju primjenjivima, članke 3. i 43. Direktive 2014/23/EU, tumačiti na način da im se protivi propis poput onoga iz članka 20. stavka 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 148 od 16. listopada 2017., koja u utvrđenoj primjeni članka 21. stavaka 3. i 4. Uredbe sa zakonskom snagom

br. 78 od 1. srpnja 2009., koja je izmijenjena i pretvorena u zakon Zakonom br. 102 od 3. kolovoza 2009., propisuje da „Agencija za carine i monopole odobrava nastavak postojeće koncesije koja se odnosi na prikupljanje uplata, čak i na daljnu, nacionalne instant lutrije sve do krajnjeg roka predviđenog člankom 4. stavkom 1. akta o koncesiji, na način koji osigurava nove dodatne prihode u državni proračun u visini od 50 milijuna eura za 2017. i 750 milijuna eura za 2018.“, odnosno:

— nastavkom jedine postojeće koncesije, umjesto eventualnim obnovama više koncesija iz članka 21. stavka 4. Uredbe sa zakonskom snagom br. 78 od 1. srpnja 2009., koja je izmijenjena i pretvorena u zakon Zakonom br. 102 od 3. kolovoza 2009., a da se pritom ne provodi novo nadmetanje;

— u trenutku prije isteka koncesije: Uredba sa zakonskom snagom br. 148 iz 2017. stupila je na snagu 16. listopada 2017., odnosno istog dana kad je objavljena u talijanskoj Gazzetti Ufficiale (Službeni list), dok je koncesija trebala isteći 30. rujna 2019.;

— na način koji osigurava nove dodatne prihode u državni proračun u visini od 50 milijuna eura za 2017. i 750 milijuna eura za 2018., čime se mijenjaju određeni aspekti u pogledu načina i rokova plaćanja naknade za koncesiju, kao i, potencijalno, aspekti u pogledu ukupnog iznosa dugovanih plaćanja s obzirom na njihovu skupoću, konkretno, promjene rokova plaćanja koji se pomiču ranije u odnosu na vrijeme predviđeno izvornom koncesijom, s obzirom na to da je, prema tumačenju žalitelja, financijska vrijednost vremena objektivna i općepoznata činjenica?

3. Treba li pravo Unije, konkretno pravo poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (članak 49. i sljedeći te članak 56. i sljedeći UFEU-a), i načela [prava Unije] pravne sigurnosti, nediskriminacije, transparentnosti i nepristranosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i koherentnosti te, u slučajevima u kojima se smatraju primjenjivima, članke 3. i 43. Direktive 2014/23/EU, tumačiti na način da mu se protivi propis poput onog iz provedbenih akata navedene uredbe sa zakonskom snagom i, konkretno, izvješća Agencije za carine i monopole [protokol br.] 01 33677 od 1. prosinca 2017., koji u utvrđenoj provedbi članka 20. stavka 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 148 od 16. listopada 2017. i u skladu s onim što je predviđeno člankom 4. prvim odlomkom ugovora o koncesiji za priređivanje nacionalne instant lutrije, kojim je predviđena mogućnost obnove te koncesije najviše jedanput, ponovno određuje krajnji rok koncesije do 30. rujna 2028.; u svakom slučaju ne dovodeći u pitanje ono što je predviđeno istim člankom 4. s obzirom na podjelu trajanja koncesije na dva razdoblja, od pet i četiri godine (dakle, nakon isteka prvog razdoblja od pet godina koje počinje 1. listopada 2019., nastavak za dodatne četiri godine do isteka 30. rujna 2028. uvjetovan je pozitivnom ocjenom o tijeku priređivanja koju će Agencija za carine i monopole iznijeti do 30. ožujka 2024.); koji propisuje da je društvo dužno uplatiti iznos od 50 milijuna eura do 15. prosinca 2017.; iznos od 300 milijuna eura do 30. travnja 2018. i iznos od 450 milijuna eura do 31. listopada 2018.;

— što se predvidjelo prije isteka izvornog roka isteka te koncesije (izvješće Agencije za carine i monopole [protokol br.] 01 33677 doneseno je 1. prosinca 2017., dok je ugovor o koncesiji trebao isteći 30. rujna 2019.);

— čime se osiguralo [...] ranije plaćanje iznosa od 800 milijuna eura u ranijim rokovima (50 milijuna eura do 15. prosinca 2017.; 300 milijuna eura do 30. travnja 2018.; 450 milijuna eura do 31. listopada 2018.) u odnosu na istek ugovora (30. rujna 2019.);

— čime se odredila [...] potencijalna izmjena ukupnog iznosa dugovanog plaćanja s obzirom na njegovu skupoću, zato što je, prema tumačenju žalitelja, financijska vrijednost vremena objektivna i općepoznata činjenica?

4. Treba li pravo Unije, konkretno pravo poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (članak 49. i sljedeći te članak 56. i sljedeći UFEU-a), i načela [prava Unije] pravne sigurnosti, nediskriminacije, transparentnosti i nepristranosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i koherentnosti te, u slučajevima u kojima se smatraju primjenjivima, članke 3. i 43. Direktive 2014/23/EU, tumačiti na način da im se protivi takav propis, čak i u slučaju da gospodarski subjekti iz tog sektora koji su trenutačno zainteresirani za ulazak na tržište [...] nisu sudjelovali u postupku nadmetanja koji je prvotno pokrenut za dodjelu koncesije koja je istjecala i koja je nastavljena s koncesionarom kojem je koncesija istjecala, na temelju opisanih novih ugovornih uvjeta, odnosno [...] dolazi li do eventualnog ograničavanja pristupa tržištu [...] samo u slučaju njihova stvarnog sudjelovanja u izvornom postupku nadmetanja?

(¹) Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovora o koncesiji (SL 2014., L 94, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd protiv Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(predmet C-722/19)

(2019/C 432/31)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd

Druge stranke u žalbenom postupku: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije, konkretno pravo poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (članak 49. i sljedeći te članak 56. i sljedeći UFEU-a), i načela [prava Unije] pravne sigurnosti, nediskriminacije, transparentnosti i nepristranosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i koherentnosti te, u slučajevima u kojima se smatraju primjenjivima, članke 3. i 43. Direktive 2014/23/EU (¹), tumačiti na način da im se protivi propis poput onoga iz članka 20. stavka 1. Decreta Leggea 16.10.2017, n. 148 (Uredba sa zakonskom snagom br. 148 od 16. listopada 2017.) i naknadno donesenih provedbenih akata, kojim je propisano da „1. Na temelju članka 21. stavaka 3. i 4. Decreto-leggea 1^oluglio 2009, n. 78 (Uredba sa zakonskom snagom br. 78 od 1. srpnja 2009.), izmijenjenog i pretvorenog u zakon Leggeom 3 agosto 2009, n. 102 (Zakon br. 102 od 3. kolovoza 2009.), Agenzia delle dogane e dei monopoli (Agencija za carine i monopole, Italija) odobrava nastavak postojeće koncesije koja se odnosi na prikupljanje uplata, čak i na daljinu, nacionalne instant lutrije sve do krajnjeg roka predviđenog člankom 4. stavkom 1. akta o koncesiji, na način koji osigurava nove dodatne prihode u državni proračun u visini od 50 milijuna eura za 2017. i 750 milijuna eura za 2018. godinu”, u situaciji u kojoj:
 - članak 21. stavak 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 78 od 1. srpnja 2009., koja je izmijenjena i pretvorena u zakon Zakonom br. 102 od 3. kolovoza 2009., propisuje da se predmetne koncesije obično dodjeljuju većem broju subjekata odabranih u otvorenim, konkurentnim i nediskriminirajućim postupcima;
 - članak 21. stavak 4. navedene uredbe sa zakonskom snagom propisuje da se koncesije iz stavka 1. mogu eventualno obnoviti najviše jedanput;
 - društva žalitelji nisu sudjelovala u postupku nadmetanja pokrenutom 2010.;
 - konkretan postojeći odnos uspostavljen je od početka s jednim koncesionarom, po provođenju javnog postupka, u kojem je podnesena samo jedna ponuda;
 - nastavak postojeće koncesije konkretno bi uzrokovao to da bi se takav odnos nastavio isključivo s tim jednim koncesionarom umjesto obnovom s većim brojem subjekata, a da se pritom ne provede dodatan postupak nadmetanja?
2. Treba li pravo Unije, konkretno pravo poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (članak 49. i sljedeći te članak 56. i sljedeći UFEU-a), i načela [prava Unije] pravne sigurnosti, nediskriminacije, transparentnosti i nepristranosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i koherentnosti te, u slučajevima u kojima se smatraju primjenjivima, članke 3. i 43. Direktive 2014/23/EU, tumačiti na način da im se protivi propis poput onoga iz članka 20. stavka 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 148 od 16. listopada 2017., koja u utvrđenoj primjeni članka 21. stavaka 3. i 4. Uredbe sa zakonskom snagom

br. 78 od 1. srpnja 2009., koja je izmijenjena i pretvorena u zakon Zakonom br. 102 od 3. kolovoza 2009., propisuje da „Agencija za carine i monopole odobrava nastavak postojeće koncesije koja se odnosi na prikupljanje uplata, čak i na daljnu, nacionalne instant lutrije sve do krajnjeg roka predviđenog člankom 4. stavkom 1. akta o koncesiji, na način koji osigurava nove dodatne prihode u državni proračun u visini od 50 milijuna eura za 2017. i 750 milijuna eura za 2018.”, odnosno:

— nastavkom jedine postojeće koncesije, umjesto eventualnim obnovama više koncesija iz članka 21. stavka 4. Uredbe sa zakonskom snagom br. 78 od 1. srpnja 2009., koja je izmijenjena i pretvorena u zakon Zakonom br. 102 od 3. kolovoza 2009., a da se pritom ne provodi novo nadmetanje;

— u trenutku prije isteka koncesije: Uredba sa zakonskom snagom br. 148 iz 2017. stupila je na snagu 16. listopada 2017., odnosno istog dana kad je objavljena u talijanskoj Gazzetti Ufficiale (Službeni list), dok je koncesija trebala isteći 30. rujna 2019.;

— na način koji osigurava nove dodatne prihode u državni proračun u visini od 50 milijuna eura za 2017. i 750 milijuna eura za 2018., čime se mijenjaju određeni aspekti u pogledu načina i rokova plaćanja naknade za koncesiju, kao i, potencijalno, aspekti u pogledu ukupnog iznosa dugovanih plaćanja s obzirom na njihovu skupoću, konkretno, promjene rokova plaćanja koji se pomiču ranije u odnosu na vrijeme predviđeno izvornom koncesijom, s obzirom na to da je, prema tumačenju žalitelja, financijska vrijednost vremena objektivna i općepoznata činjenica?

3. Treba li pravo Unije, konkretno pravo poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (članak 49. i sljedeći te članak 56. i sljedeći UFEU-a), i načela [prava Unije] pravne sigurnosti, nediskriminacije, transparentnosti i nepristranosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i koherentnosti te, u slučajevima u kojima se smatraju primjenjivima, članke 3. i 43. Direktive 2014/23/EU, tumačiti na način da mu se protivi propis poput onog iz provedbenih akata navedene uredbe sa zakonskom snagom i, konkretno, izvješća Agencije za carine i monopole [protokol br.] 01 33677 od 1. prosinca 2017., koji u utvrđenoj provedbi članka 20. stavka 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 148 od 16. listopada 2017. i u skladu s onim što je predviđeno člankom 4. prvim odlomkom ugovora o koncesiji za priređivanje nacionalne instant lutrije, kojim je predviđena mogućnost obnove te koncesije najviše jedanput, ponovno određuje krajnji rok koncesije do 30. rujna 2028.; u svakom slučaju ne dovodeći u pitanje ono što je predviđeno istim člankom 4. s obzirom na podjelu trajanja koncesije na dva razdoblja, od pet i četiri godine (dakle, nakon isteka prvog razdoblja od pet godina koje počinje 1. listopada 2019., nastavak za dodatne četiri godine do isteka 30. rujna 2028. uvjetovan je pozitivnom ocjenom o tijeku priređivanja koju će Agencija za carine i monopole iznijeti do 30. ožujka 2024.); koji propisuje da je društvo dužno uplatiti iznos od 50 milijuna eura do 15. prosinca 2017.; iznos od 300 milijuna eura do 30. travnja 2018. i iznos od 450 milijuna eura do 31. listopada 2018.;

— što se predvidjelo prije isteka izvornog roka isteka te koncesije (izvješće Agencije za carine i monopole [protokol br.] 01 33677 doneseno je 1. prosinca 2017., dok je ugovor o koncesiji trebao isteći 30. rujna 2019.);

— čime se osiguralo [...] ranije plaćanje iznosa od 800 milijuna eura u ranijim rokovima (50 milijuna eura do 15. prosinca 2017.; 300 milijuna eura do 30. travnja 2018.; 450 milijuna eura do 31. listopada 2018.) u odnosu na istek ugovora (30. rujna 2019.);

— čime se odredila [...] potencijalna izmjena ukupnog iznosa dugovanog plaćanja s obzirom na njegovu skupoću, zato što je, prema tumačenju žalitelja, financijska vrijednost vremena objektivna i općepoznata činjenica?

4. Treba li pravo Unije, konkretno pravo poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (članak 49. i sljedeći te članak 56. i sljedeći UFEU-a), i načela [prava Unije] pravne sigurnosti, nediskriminacije, transparentnosti i nepristranosti, slobode tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i koherentnosti te, u slučajevima u kojima se smatraju primjenjivima, članke 3. i 43. Direktive 2014/23/EU, tumačiti na način da im se protivi takav propis, čak i u slučaju da gospodarski subjekti iz tog sektora koji su trenutačno zainteresirani za ulazak na tržište [...] nisu sudjelovali u postupku nadmetanja koji je prvotno pokrenut za dodjelu koncesije koja je istjecala i koja je nastavljena s koncesionarom kojem je koncesija istjecala, na temelju opisanih novih ugovornih uvjeta, odnosno [...] dolazi li do eventualnog ograničavanja pristupa tržištu [...] samo u slučaju njihova stvarnog sudjelovanja u izvornom postupku nadmetanja?

(¹) Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovora o koncesiji (SL 2014., L 94, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. rujna 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd protiv Agenzia delle Entrate

(predmet C-723/19)

(2019/C 432/32)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Druga stranka u postupku: Agenzia delle Entrate

Prethodna pitanja

1. Protivi li se odredbama i načelima prava Europske unije, među ostalim člancima 4., 5. i sljedećima Direktive 1535/2015/EU ⁽¹⁾, članku 8. Direktive 98/34/EZ ⁽²⁾ i članku 56. UFEU-a, nacionalni propis kojim se, bez prethodne obavijesti Europskoj komisiji, nameću upravitelju internetskog portala za posredovanje u prometu nekretninama „tehnički propisi za pružanje usluge informacijskog društva” koji se sastoje od informativnih obveza (prijenos Agenciji delle Entrate podataka o ugovorima sklopljenima putem internetskog portala) i poreznih obveza (ustezanje od uplata u vezi s ugovorima sklopljenima putem internetskog portala i naknadnih plaćanja u državni proračun)?
2. Protivi li se odredbama i načelima prava Europske unije, među ostalim člancima 3., 18., 32., 44., 49., 56., 101. i sljedećima, 116., 120., 127. i sljedećima UFEU-a i direktivama 2000/31/EZ ⁽³⁾ i 2006/123/EZ ⁽⁴⁾, nacionalni propis koji:
 - uvodi, u odnosu na upravitelje internetskih portala za traženje nekretnine za najam, obvezu prikupljanja i prijenosa podataka vezanih za ugovore;
 - uvodi, u odnosu na iste upravitelje internetskih portala koji su uključeni u plaćanje naknade za ugovore o kratkoročnom najmu, obvezu da djeluju kao porezni platitelj ili osoba odgovorna za uplatu poreza;
 - uvodi, u odnosu na upravitelje internetskih portala koji nisu rezidenti i za koje je utvrđeno da nemaju stalnu poslovnu jedinicu u Italiji, obvezu imenovanja poreznog zastupnika;
 - uvodi, također u pogledu subjekata koji nisu rezidenti i koji nemaju stalnu poslovnu jedinicu u Italiji, obvezu poslovanja kao osoba odgovornih za uplatu poreza u odnosu na boravišnu pristojbu?
3. Protivi li se temeljnim načelima prava Europske unije, općenito, nacionalni propis koji, faktički, prenosi na poduzeće neučinkovitost države u utvrđivanju i naplati poreza?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL 2015., L 241, str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998., L 204, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.).

⁽³⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL 2000., L 178, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. listopada 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Španjolska) – Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario protiv JN

(predmet C-726/19)

(2019/C 432/33)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario

Druga stranka u postupku: JN

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati da je u skladu s korisnim učinkom članka 1. i 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive 1999/70 ⁽¹⁾ uvođenje ugovora o radu na određeno vrijeme, poput *interinidad* ugovora radi privremenog zapošljavanja na slobodno radno mjesto, kojim se poslodavcu dopušta da - prilikom odlučivanja hoće li popuniti radno mjesto, kad će to učiniti i koliko će trajati postupak zapošljavanja - slobodno odredi trajanje tog ugovora?
2. Treba li smatrati da je u pogledu *interinidad* ugovora radi privremenog zapošljavanja na slobodno radno mjesto obveza, utvrđena člankom 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive Vijeća 1999/70/EZ, o uvođenju jedne ili više njome utvrđenih mjera za sprečavanje zlorabe zapošljavanja na određeno vrijeme prenesena u španjolsko pravo, s obzirom na to da, u skladu sa sudskom praksom, nije određeno najdulje trajanje tih radnih odnosa na određeno vrijeme, nisu navedeni objektivni razlozi koji opravdavaju obnavljanje tih radnih odnosa, niti je utvrđen koliko puta ti radni odnosi mogu biti obnovljeni?
3. Dovodi li se u pitanje cilj i koristan učinak Okvirnog sporazuma time što u španjolskom pravu, u skladu sa sudskom praksom, ne postoji nijedna učinkovita mjera za sprečavanje i sankcioniranje zlorabe u odnosu na radnike koji su zaposleni na temelju *interinidad* ugovora radi privremenog zapošljavanja na slobodno radno mjesto, s obzirom na to da se ne ograničava najdulje ukupno trajanje radnih odnosa, niti oni ikad postanu radni odnosi na neodređeno vrijeme ili radni odnosi na neodređeno vrijeme koji nije trajne naravi, neovisno o tome koliko je godina proteklo, niti se radnicima nadoknađuje šteta nakon njihova prestanka, pri čemu se upravi ne nalaže da iznese opravdanje za obnavljanje *interinidad* ugovora i pri čemu slobodno radno mjesto godinama nije uključeno u popis slobodnih radnih mjesta u javnom sektoru ili se postupak zapošljavanja odugovlači?
4. Treba li smatrati da je u skladu sa svrhom Direktive Vijeća 1999/70/EZ radni odnos bez vremenskog ograničenja, čije je trajanje, u skladu s presudom Suda Europske unije [...] u predmetu C-677/16 ⁽²⁾, neuobičajeno dugo te ga poslodavac može u potpunosti slobodno odrediti, bez ikakva ograničenja ili opravdanja, a da radnik pritom ne može predvidjeti kad će taj odnos prestati te se on može obnavljati do njegova umirovljenja, ili treba smatrati da dolazi do zlorabe tog radnog odnosa?
5. Može li se smatrati, u skladu s presudom Suda Europske unije [...] u predmetu C-331/17 ⁽³⁾, da se gospodarskom krizom iz 2008. može *in abstracto* opravdati nepostojanje bilo kakve mjere koja sprečava zlorabu uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme u smislu članka 5. točke 1. Okvirnog sporazuma i kojom se moglo spriječiti i odvratiti od toga da se trajanje radnog odnosa između osobe JN i Comunidad de Madrid (Autonomna zajednica Madrid) produljuje između 2003. i 2008., što je razdoblje u kojem se taj odnos obnavljao, i nakon toga do 2016., čime se *interinidad* ugovor produljivao 13 godina?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

⁽²⁾ Montero Mateos, EU:C:2018:393

⁽³⁾ Sciotto, EU:C:2018:859

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. listopada 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) –KM protiv Subdelegación de Gobierno de Albacete

(predmet C-731/19)

(2019/C 432/34)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: KM

Druga stranka u žalbenom postupku: Subdelegación de Gobierno de Albacete

Prethodno pitanje

1. Je li u skladu sa sudskom praksom Suda o ograničenjima izravnog učinka direktiva tumačenje presude Suda od 23. travnja 2015. (C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾), smislu da španjolska uprava i sudovi mogu, na štetu državljanina treće zemlje, izravno primijeniti Direktivu 2008/115/EZ ⁽²⁾ i pritom ne uzeti u obzir i ne primijeniti povoljnije nacionalne odredbe u području kažnjavanja, čime se povećava njegova kaznena odgovornost i dolazi do mogućeg nepoštovanja načela zakonitosti u kaznenim stvarima i treba li neusklađenost španjolskog zakonodavstva s direktivom, umjesto na navedeni način, otkloniti zakonskom reformom ili na načine predviđene pravom Unije kojima se državi nalaže pravilno prenošenje direktiva?

⁽¹⁾ EU:C:2015:260

⁽²⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

Tužba podnesena 23. listopada 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(predmet C- 788/19)

(2019/C 432/35)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: N. Gossement i C. Perrin, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj o Suda zahtijeva da:

— utvrdi da je Kraljevina Španjolska:

- time što je za neispunjenje obveze o pružanju informacija u pogledu dobara i prava u inozemstvu ili nepravodobnim podnošenjem obrasca „Modelo 720” utvrdila posljedice kojima se navedena dobra kvalificiraju kao neopravdani kapitalni dobitci koji ne podliježu zastari;

- time što je utvrdila automatsku fiksnu novčanu kaznu od 150 % u slučaju neispunjenja obveze o pružanju informacija u pogledu dobara i prava u inozemstvu ili nepravodobnim podnošenjem obrasca „Modelo 720“;
- time što je utvrdila fiksnu novčanu kaznu za neispunjenje obveze o pružanju informacija u pogledu dobara e i prava u inozemstvu ili nepravodobno podnošenje obrasca „Modelo 720“ koja je viša od kazni predviđenih općim sustavom za slične povrede;
- povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 21., 45., 56. i 63. UFEU-a i članaka 28., 31., 36. i 40. Sporazuma o EGP-u.
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Španjolsko porezno zakonodavstvo osobama koje su španjolski porezni rezidenti nameće obvezu prijave određenih dobara i prava koja se nalaze u inozemstvu putem obrasca za poreznu prijavu (Modelo 720). U slučaju neispunjenja ili pogrešnog ispunjenja navedene obveze primjenjuje se poseban sustav sankcija.

Komisija zaključuje da sankcije koje se sastoje od kvalifikacije dobara kao kapitalnih dobitaka, neprimjena uobičajenih pravila o zastari i fiksne novčane kazne čine ograničenje temeljnih sloboda iz UFEU-a i Sporazuma o EGP-u. Iako, u načelu, te mjere mogu biti prikladne za postizanje postavljenih ciljeva, a to su sprječavanje izbjegavanja plaćanja poreza i utaje poreza i borba protiv njih, one su neproporcionalne.

Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Europska komisija protiv Republike Austrije

(predmet C-796/19)

(2019/C 432/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Walter Mölls, Cécile Vrignon)

Tuženik: Republika Austrija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Austrija povrijedila svoje obveze iz članka 3. točke (a) Direktive 2007/59/EZ ⁽¹⁾ time što kao nadležno tijelo za potrebe te direktive nije odredilo tijelo nadležno za sigurnost u skladu s člankom 16. Direktive 2004/49/EZ ⁽²⁾;
- naloži Republici Austriji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija ističe da se člankom 3. točkom (a) Direktive 2007/59 nadležno tijelo za potrebe te direktive definira kao „tijelo nadležno za sigurnost iz članka 16. Direktive 2004/49/EZ”.

Međutim, austrijski zakonodavac pri svom je odabiru odstupio od toga.

Umjesto nadležnog tijela za potrebe Direktive 2004/49 (ministra za promet, inovacije i tehnologiju), u odnosu na niz zadaća koje su obuhvaćene Direktivom 2007/59 kao nadležno tijelo odredio je društvo Schieneninfrastruktur-Dienstleistungsgesellschaft mbH. To nije u skladu s potonjom direktivom.

-
- (¹) Direktiva 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o davanju ovlaštenja strojovođama koji upravljaju lokomotivama i vlakovima na željezničkom sustavu Zajednice (SL 2007., L 315, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 3., str. 218.)
- (²) Direktiva 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranjima pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti (SL 2004., L 164, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 45.)

Žalba koju je 31. listopada 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 24. rujna 2019. u predmetu T-105/17, HSBC Holdings plc i drugi protiv Komisije

(predmet C- 806/19 P)

(2019/C 432/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Christoforou, M. Farley i F. van Schaik, agenti)

Druge stranke u postupku: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu (točke 336. do 354. i izreku) u dijelu u kojem se njome poništavaju novčane kazne iz članka 2. Odluke (¹);
- odbije drugi, treći i četvrti dio šestog tužbenog razloga HSBC-ove tužbe Općem sudu u vezi s novčanim kaznama, i njegov podredni zahtjev koji se odnosi na primjenu neograničene nadležnosti;

ili, podredno:

- Općem sudu vrati na ponovno odlučivanje dijelove predmeta u vezi s drugim, trećim i četvrtim dijelom šestog tužbenog razloga HSBC-ove tužbe Općem sudu i s njegovim podrednim zahtjevom koji se odnosi na primjenu neograničene nadležnosti; te

— naloži HSBC-u snošenje svih troškova ovog postupka i preinači dio pobijane presude u kojem se nalaže plaćanje troškova radi usklađivanja s ishodom ove žalbe.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 345. do 353. presude utvrdio da je Komisija povrijedila svoju obvezu iz članka 296. UFEU-a kojom se zahtijeva navođenje razloga u odnosu na diskontni faktor za utvrđivanje osnovnog iznosa novčane kazne izrečene HSBC-u i, posljedično tomu, poništenje članka 2. točke (b) pobijane odluke na toj osnovi.

Opći je sud primijenio pogrešni pravni standard za ocjenu prikladnosti obrazloženja pobijane odluke u odnosu na diskontni faktor. U pogledu odluka o izricanju novčanih kazni poduzetnicima za povredu članka 101. UFEU-a, Komisija nije obvezna navesti brojke koje se odnose na svaki međukorak metode izračuna. Ako se ocijeni u odnosu na odgovarajući pravni standard, obrazloženje u pobijanoj odluci ispunjava zahtjeve na temelju članka 296. UFEU-a jer su u njemu navedeni Komisijini razlozi u vezi s: i. potrebom primjene diskontnog faktora; ii. visinom na kojoj je diskontni faktor utvrđen; iii. elementima koje je Komisija uzela u obzir kako bi utvrdila visinu diskontnog faktora; iv. razlozima zbog kojih je Komisija smatrala prikladnim uzeti u obzir svaki od tih faktora; i v. naznakom učinka svakog od elemenata na konačnu visinu diskontnog faktora. Usto, obrazloženje u pobijanoj odluci omogućilo je njezinim adresatima da provjere je li poštovano načelo jednakog postupanja.

(¹) Odluka Komisije od 7. prosinca 2016. o postupku na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Ugovora o EGP-u (Predmet AT.39914 – Kamatne izvedenice u eurima) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2016) 8530)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2019. – ADDE protiv Parlamenta

(predmet T-48/17) ⁽¹⁾

(„Institucionalno pravo – Europski parlament – Odluka kojom se određeni troškovi političke stranke proglašavaju neprihvatljivima za potrebe bespovratnih sredstava u 2015. – Odluka kojom se odobravaju bespovratna sredstva u 2017. i koja predviđa predfinanciranje u iznosu od 33 % najvišeg iznosa bespovratnih sredstava i obvezu dostavljanja bankarske garancije – Obveza nepristranosti – Prava obrane – Financijska uredba – Pravila za primjenu Financijske uredbe – Uredba (EZ) br. 2004/2003 – Proporcionalnost – Jednako postupanje”)

(2019/C 432/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL (ADDE) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: u početku L. Defalque i L. Ruessmann, zatim M. Modrikanen i naposljetku Y. Rimokh, *avocats*)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: C. Burgos i S. Alves, *agenti*)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, odluke Parlamenta od 21. studenoga 2016., kojom su određeni troškovi proglašeni neprihvatljivima za potrebe bespovratnih sredstava u financijskoj godini 2015. i, s druge strane, odluke Parlamenta FINS-2017-13 od 12. prosinca 2016. koja se odnosi na dodjelu bespovratnih sredstava tužitelju u financijskoj godini 2017., jer ta odluka ograničava predfinanciranje na 33 % maksimalnog iznosa bespovratnih sredstava te ga uvjetuje dostavom bankarske garancije.

Izreka

1. Poništava se odluka Parlamenta od 21. studenoga 2016. kojom su određeni troškovi proglašeni neprihvatljivima za potrebe bespovratnih sredstava u financijskoj godini 2015.
2. Odbija se zahtjev za poništenje odluke Parlamenta FINS-2017-13 od 12. prosinca 2016., koja se odnosi na dodjelu bespovratnih sredstava tužitelju u financijskoj godini 2017.
3. Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL i Europski parlament snosit će vlastite troškove, uključujući i troškove u vezi s postupkom privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 78, 13. 3. 2017.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – E-Control protiv ACER-a**(predmet T-332/17) ⁽¹⁾****(„Energija – Odluka Žalbenog povjerenstva ACER-a – Utvrđivanje regija za proračun kapaciteta – Tužba za poništenje – Pravni interes – Djelomična nedopuštenost – Uredba (EU) 2015/1222 – Nadležnost ACER-a”)**

(2019/C 432/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Beč, Austrija) (zastupnik: F. Schuhmacher, odvjetnik)

Tuženik: Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (zastupnici: P. Martinet i E. Tremmel, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Verbund AG (Beč) (zastupnik: S. Polster, odvjetnik)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i T. Müller, agenti), Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje odluke A-001-2017 (konsolidirani tekst) Odbora za žalbe ACER-a od 17. ožujka 2017. kojom se odbija žalba protiv odluke br. 6/2016 ACER-a o utvrđivanju regija za proračun kapaciteta.

Izreka

1. Poništava se odluka A-001-2017 (konsolidirani tekst) Odbora za žalbe Agencije Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) od 17. ožujka 2017. kojom se odbija žalba protiv odluke br. 6/2016 ACER-a o utvrđivanju regija za proračun kapaciteta, u dijelu u kojem se njome odbija žalba društva Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control).
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. ACER će snositi vlastite troškove i četvrtinu troškova društva E-Control.
4. Društvo E-Control snosit će tri četvrtine vlastitih troškova.
5. Češka Republika, Republika Poljska i društvo Verbund AG snosit će svaki vlastite troškove.

(¹) SL C 249, 31. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Austrian Power Grid i Vorarlberger Übertragungsnetz protiv ACER-a**(predmet T-333/17) ⁽¹⁾****(„Energija – Odluka Žalbenog povjerenstva ACER-a – Utvrđivanje regija za proračun kapaciteta – Tužba za poništenje – Pravni interes – Djelomična nedopuštenost – Uredba (EU) 2015/1222 – Nadležnost ACER-a”)**

(2019/C 432/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Austrian Power Grid AG (Beč, Austrija) i Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Austrija) (zastupnici: H. Kristofersitsch i S. Huber, odvjetnici)

Tuženik: Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (zastupnici: P. Martinet i E. Tremmel, agenti)

Intervenijent u potporu tužiteljima: Verbund AG (Beč, Austrija) (zastupnik: S. Polster, odvjetnik)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i T. Müller, agenti), Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent), Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (Konstancin-Jeziorna, Poljska) (zastupnik: M. Szambelańczyk, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke A-001-2017 (konsolidirani tekst) Odbora za žalbe ACER-a od 17. ožujka 2017. kojom se odbija žalba protiv odluke br. 6/2016 ACER-a o utvrđivanju regija za proračun kapaciteta.

Izreka

1. Poništava se odluka A-001-2017 (konsolidirani tekst) Odbora za žalbe Agencije Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) od 17. ožujka 2017. kojom se odbija žalba protiv odluke br. 6/2016 ACER-a o utvrđivanju regija za proračun kapaciteta, u dijelu u kojem se njome odbija žalba društava Austrian Power Grid AG i Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. ACER će snositi vlastite troškove i četvrtinu troškova društava Austrian Power Grid i Vorarlberger Übertragungsnetz.
4. Austrian Power Grid et Vorarlberger Übertragungsnetz snosit će tri četvrtine vlastitih troškova.
5. Češka Republika, Republika Poljska, društvo Verbund AG i društvo Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. snosit će svaki vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 249, 31. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 10. listopada 2019. – Help – Hilfe zur Selbsthilfe protiv Komisije(predmet T-335/17) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula – Program sigurnosti hrane u korist poljoprivrednih kućanstava posebno pogođenih nesigurnošću hrane u Zimbabveu (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) – Preinaka tužbe – Izvješća o reviziji – Izvješće o reviziji Revizorskog suda – Izvješće OLAF-a – Povrat plaćenih iznosa – Proporcionalnost – Legitimna očekivanja“)

(2019/C 432/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV (Bonn, Njemačka) (zastupnici: u početku V. Jungkind i P. Cramer, zatim V. Jungkind i F. Geber, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Aresu, K. Blanck i A. Katsimerou, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije Ares(2017) 151 5573 od 21. ožujka 2017. kojom se traži povrat jednog dijela iznosa subvencije odobrene u korist projekta pomoći ECHO/ZWE/BUD/2009/02002, kao i zahtjeva za plaćanje na temelju te odluke i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži nalaganje Komisiji povrata iznosa od 643 627,72 eura koje je tužitelj isplatio Komisiji, u skladu s odlukom od 21. ožujka 2017., kao i sa zahtjevima za plaćanje od 7. travnja i 5. rujna 2017.

Izreka

1. Tužba se odbija
2. Help – Hilfe zur Selbsthilfe eVu se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 239, 24. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Rubik’s Brand protiv EUIPO-a – Simba Toys (Oblik kocke sa stranicama rešetkaste strukture)(predmet T-601/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Trodimenzionalni žig Europske unije – Oblik kocke sa stranicama rešetkaste strukture – Apsolutni razlog za odbijanje – Članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe 2017/1001) – Znak koji se sastoji isključivo od oblika proizvoda potrebnog za ostvarenje tehničkog rezultata – Članak 76. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 95. stavak 1. Uredbe 2017/1001) – Članak 75. stavak 1. druga rečenica Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. druga rečenica Uredbe 2017/1001) – Članak 65. stavak 6. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001)“)

(2019/C 432/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rubik’s Brand Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: K. Szamosi i M. Borbás, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Njemačka) (zastupnik: O. Ruhl, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. lipnja 2017. (predmet R 452/2017-1), u vezi s postupkom za proglašavanje žiga ništavim između društava Simba Toys i Rubik's Brand.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Rubik's Brand Ltd nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 374, 6. 11. 2017.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Autostrada Wielkopolska protiv Komisije

(predmet T-778/17) (¹)

(„Državne potpore – Koncesija autoceste s naplatom cestarine – Zakon kojim se predviđa izuzimanje određenih vozila od plaćanja cestarine – Naknada koju je država članica dodijelila koncesionaru zbog gubitka prihoda – Virtualna cestarina – Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem te kojom se nalaže njezin povrat – Postupovna prava zainteresiranih stranaka – Komisijina obveza posebnog opreza – Pojam državne potpore – Prednost – Poboľšanje očekivane koncesionarove financijske situacije – Kriterij privatnog subjekta u tržišnom gospodarstvu – Članak 107. stavak 3. točka (a) UFEU-a – Regionalna državna potpora”)

(2019/C 432/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Autostrada Wielkopolska S.A. (Poznań, Poljska) (zastupnici: O. Geiss, D. Tayar i T. Siakka, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Armati, K. Herrmann i S. Noë, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna i M. Rzotkiewicz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije (EU) 2018/556 od 25. kolovoza 2017. o državnoj potpori SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) koju je provela Poljska za društvo Autostrada Wielkopolska (SL 2018., L 92, str. 19.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Autostrada Wielkopolska S. A. nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.
3. Republika Poljska snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 32, 29. 1. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Mahr protiv EUIPO-a – Especialidades Vira (Xocolat)

(predmet T-58/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Xocolat – Raniji verbalni žig Europske unije LUXOCOLAT – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Obrazloženje prigovora – Pravilo 15. stavak 3. točka (b) Uredbe (EZ) br. 2868/95 (koje je postalo članak 2. stavak 4. Delegirane uredbe (EU) 2018/625)“)

(2019/C 432/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ramona Mahr (Beč, Austrija) (zastupnik: T. Rohrer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Śliwińska i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Especialidades Vira, SL (Martorell, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. studenoga 2017. (predmet R 541/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Especialidades Vira i R. Mahr.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ramoni Mahr nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 17. listopada 2019. – Alliance Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)**(predmet T-279/18) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig AXICORP ALLIANCE – Raniji verbalni i figurativni žigovi Europske unije ALLIANCE – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001 – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijih žigova – Članak 47. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Tumačenje opisa proizvoda navedenih na abecednom popisu koji je prilog Nicanskoj klasifikaciji”)

(2019/C 432/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Chippenham, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: M. Edenborough, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. veljače 2018. (predmet R 1473/2017-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Alliance Pharmaceuticals i AxiCorp.

Izreka

1. Odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 7. veljače 2018. (predmet R 1473/2017-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Alliance Pharmaceuticals i AxiCorp, poništava se u dijelu u kojem je žalbeno vijeće odbilo žalbu koja mu je podnesena u pogledu razloga za prigovor iz članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe 2017/1001.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova postupka, uključujući snošenje nužnih troškova koji su nastali društvu Alliance Pharmaceuticals u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

⁽¹⁾ SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – EPSU i Goudriaan protiv Komisije**(predmet T-310/18) ⁽¹⁾**

(„Socijalna politika – Dijalog između socijalnih partnera na razini Unije – Sporazum naslovljen ‚Opći okvir za obavješćivanje i savjetovanje s javnim službenicima i zaposlenicima središnjih državnih uprava‘ – Zajednički zahtjev stranaka potpisnica za provedbu tog sporazuma na razini Unije – Komisijino odbijanje da podnese prijedlog odluke Vijeću – Tužba za poništenje – Akt koji se može pobijati – Dopuštenost – Komisijina margina prosudbe – Autonomija socijalnih partnera – Načelo supsidijarnosti – Proporcionalnost”)

(2019/C 432/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Europska federacija sindikata javnih službi (EPSU) (Buxelles, Belgija) i Jan Willelm Goudriaan (Bruxelles) (zastupnici: R. Arthur, solicitor, R. Palmer i K. Apps, *barristers*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: I. Martínez del Peral, M. van Beek i M. Kellerbauer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Komisije od 5. ožujka 2018. kojom se odbija Vijeću Europske unije podnijeti prijedlog odluke za provedbu sporazuma naslovljenog „Opći okvir za obavješćivanje i savjetovanje s javnim službenicima i zaposlenicima središnjih državnih uprava” koji su 21. prosinca 2015. potpisali Sindikalno izaslanstvo nacionalne i europske uprave (TUNED) i Poslodavci europske javne uprave (EUPAE).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. *European Federation of Public Service Unions (EPSU) i Jan Goudriaan, s jedne strane, i Europska komisija, s druge strane, snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 5. studenoga 2019. – APEDA protiv EUIPO-a – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)**(predmet T-361/18) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije SIR BASMATI RICE – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 432/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) (New Delhi, Indija) (zastupnik: N. Dontas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Capostagno, J. Ivanauskas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA (Atena, Grčka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. ožujka 2018. (predmet R 90/2017-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između APEDA-e i Burraq Travel & Tours General Tourism Office.

Izreka

1. Poništava se točka 3. izreke odluke drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 22. ožujka 2018. (predmet R 90/2017-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) i Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA, u dijelu u kojem se njome odbija zahtjev za proglašavanjem ništavim figurativnog žiga Europske unije SIR BASMATI RICE za proizvode iz razreda 30., 31. i 33. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga za registraciju žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, osim za „sago” i „umjetnu rižu [nekuhanu]” iz razreda 30.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova, uključujući troškove nastale u postupku pred žalbenim vijećem.

(¹) SL C 276, 6. 8. 2018.

Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2019. – Intas Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – Laboratorios Indas (INTAS)

(predmet T-380/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije INTAS – Raniji figurativni žigovi Europske unije i nacionalni žigovi koji sadržavaju verbalni element ‚Indas’ – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova i proizvoda – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijih žigova – Članak 47. Uredbe 2017/1001”)

(2019/C 432/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, Indija) (zastupnik: F. Traub, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Španjolska) (zastupnik: A. Gómez López, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. travnja 2018. (predmet R 815/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Laboratorios Indas i Intas Pharmaceuticals.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Intas Pharmaceuticals Ltd nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 294, 20. 8. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – CdT protiv EUIPO-a

(predmet T-417/18) (¹)

(„Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Obveza da se CdT-u dodijele usluge prevođenja potrebne za djelovanje EUIPO-a – Otkaz sporazuma između CdT-a i EUIPO-a – Objava zahtjeva za prikupljanje ponuda za usluge prevođenja – Prigovor nedopuštenosti – Nepostojanje pravnog interesa – Djelomična obustava postupka – Djelomična nedopuštenost”)

(2019/C 432/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Prevoditeljski centar za tijela Europske unije (zastupnici: J. Rikkert i M. Garnier, agents)

Tuženik: EUIPO (zastupnici: N. Bambara i D. Hanf, agents)

Predmet

Kao prvo, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, kao prvo, dopisa EUIPO-a od 26. travnja 2018. u dijelu u kojem on priopćava svoju namjeru da nakon 31. prosinca 2018. ne produlji sporazum koji je 2016. sklopljen s CdT-om i koji se odnosi na usluge prevođenja potrebne za djelovanje EUIPO-a, kao drugo, dopisa EUIPO-a od 26. travnja 2018. u dijelu u kojem on obavještava CdT o svojoj namjeri da opreza radi poduzme mjere potrebne da se osigura kontinuitet usluga prevođenja nakon 31. prosinca 2018., a osobito objavom zahtjeva za prikupljanje ponuda, i, kao treće, odluke EUIPO-a da u Službenom listu Europske unije objavi zahtjev za prikupljanje ponuda za usluge prevođenja pod brojem 2018/S 114 – 258472, kao drugo, zahtjev da se EUIPO-u zabrani potpisivanje ugovora na temelju tog zahtjeva za prikupljanje ponuda, te, kao treće, zahtjev da se nezakonitom proglasi objava zahtjeva za prikupljanje ponuda za usluge prevođenja putem agencije ili bilo kojeg drugog tijela ili ureda Europske unije čija osnivačka uredba predviđa da usluge prevođenja pruža CdT.,

Izreka

1. *Obustavlja se postupak za poništenje odluke o otkazu sporazuma sklopljenog 13. prosinca 2016. između Prevoditeljskog centra za tijela Europske unije (CdT) i Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).*
2. *Tužba se odbacuje u preostalom dijelu.*
3. *EUIPO-u se nalaže snošenje vlastitih troškova kao i polovice troškova CdT-a, uključujući one povezane s postupkom privremene pravne zaštite u predmetu T-417/18 R.*

(¹) SL C 341, 24. 9. 2018.

Presuda Općeg suda od 16. listopada 2019. – Palo protiv Komisije

(predmet T-432/18) (¹)

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Mirovine – Uređenje mirovinskog sustava – Otpremnina – Članak 12. stavak 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju – Načela jednakog postupanja i nediskriminacije – Legitimna očekivanja – Načelo dobre uprave – Dužnost brižnog postupanja”)

(2019/C 432/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Peeter Palo (Tallinn, Estonija) (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i D. Milanowska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje Komisijine odluke od 5. listopada 2017. o tome da se tužitelju ne isplati otpremnina predviđena člankom 12. stavkom 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije, u njegovoj verziji koja proizlazi iz Uredbe (EU, Euratom) br. 1023/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (SL 2013., L 287, str. 15.), i poništenje Komisijine odluke od 10. travnja 2018. kojom je odbijena tužiteljeva žalba podnesena protiv navedene odluke i, s druge strane, naknada imovinske i neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio na temelju tih odluka.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Peeteru Pali nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 319, 10. 9. 2018.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2019. – Vans protiv EUIPO-a (ULTRARANGE)**(predmet T-434/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije ULTRARANGE – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2019/C 432/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vans, Inc. (Costa Mesa, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Hirsch i M. Metzner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: E. Markakis, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. travnja 2018. (predmet R 2544/2017-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog žiga ULTRARANGE kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Vans, Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 301, 27. 8. 2018.

Presuda Općeg suda od 10. listopada 2019. – Biasotto protiv EUIPO-a – Oofos (OO)**(predmet T-454/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije OO – Raniji figurativni žig Europske unije OO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2019/C 432/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Alessandro Biasotto (Treviso, Italija) (zastupnici: F. Le Divelec Lemmi, R. Castiglioni i E. Cammareri, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Markakis i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Oofos, Inc. (Reno, Nevada, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: J. Klink, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. svibnja 2018. (predmet R 1281/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Oofos i A. Biasotta.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Alessandru Biasottu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 352, 1. 10. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – ZPC Flis protiv EUIPO-a – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)

(predmet T-498/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Happy Moreno choco – Raniji nacionalni figurativni žigovi MORENO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zamjena popisa proizvoda obuhvaćenih ranijim nacionalnim figurativnim žigovima – Ispravak odluke žalbenog vijeća – Članak 102. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Pravni temelj – Ranija praksa odlučivanja – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja”)

(2019/C 432/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Poljska) (zastupnik: M. Kondrat, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: K. Kompari i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Njemačka) (zastupnici: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i M. Minkner, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. svibnja 2018. (predmet R 1464/2017-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Aldi Einkauf i ZPC Flis.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 31. svibnja 2018. (predmet R 1464/2017-1) u dijelu u kojem odbija registraciju žiga za koji je podnesena prijava za sljedeće proizvode: „nadmjesci kave; čaj, kakao; proizvodi dobiveni od kaka; pića na bazi čokolade; svi navedeni proizvodi također u instant obliku”, osim kaka kad je o potonjima riječ.

2. Prigovor se djelomično prihvća za sve proizvode i usluge obuhvaćene prijavom za registraciju, osim usluga iz razreda 35., koje odgovaraju sljedećem opisu: „Maloprodaja ili veleprodaja kalupa za kekse; veleprodaja i maloprodaja kalupa za kekse putem interneta”.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Svaka stranka snosit će svoje troškove.

(¹) SL C 352, 1. 10. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Atos Medical protiv EUIPO-a – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Medicinski flasteri)

(predmet T-559/18) (¹)

(„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja medicinski flaster – Otkrivanje ranijih dizajna – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Upućeni korisnik – Stupanj slobode dizajnera – Različit ukupni dojam – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2019/C 432/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Njemačka) (zastupnici: K. Middelhoff, G. Schoenen i S. Biermann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnik: F. Kramer, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. lipnja 2018. (predmet R 2215/2016-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Atos Medical i Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Atos Medical GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 399, 5. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – Atos Medical protiv EUIPO-a – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Medicinski flasteri)

(predmet T-560/18) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja medicinski flaster – Otkrivanje ranijih dizajna – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Upućeni korisnik – Stupanj slobode dizajnera – Različit ukupni dojam – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2019/C 432/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Njemačka) (zastupnici: K. Middelhoff, G. Schoenen i S. Biermann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnik: F. Kramer, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. lipnja 2018. (predmet R 2216/2016-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Atos Medical i Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Atos Medical GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 399, 5. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2019. – Local-e-motion protiv EUIPO-a – Volkswagen (WE)

(predmet T-568/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije WE – Raniji nacionalni verbalni žig WE – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 432/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Local-e-motion GmbH (Dorsten, Njemačka) (zastupnik: D. Sprenger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek, M. Fischer i D. Hanf, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Volkswagen AG (Wolfsburg, Njemačka) (zastupnici: F. Thiering i L. Steidle, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. srpnja 2018. (predmet R 128/2018-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Volkswagen i Local-e-motion.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Local-e-motion GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 15. listopada 2019. – Boxer Barcelona protiv EUIPO-a – X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA)

(predmet T-582/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije XBOXER BARCELONA – Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje slovo ‚x‘ – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Dokazi – Članak 18. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Članak 47. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Ograničavanje prijave za registraciju pred žalbenim vijećem – Članak 49. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)

(2019/C 432/57)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Boxer Barcelona, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Palmero Cabezas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: X-Technology Swiss GmbH (Wollerau, Švicarska) (zastupnik: A. Zafar, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. srpnja 2018. (predmet R 2186/2017-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava X-Technology Swiss i Boxer Barcelona.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Boxer Barcelona, SL* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 17. listopada 2019. – E.I. Papadopoulos protiv EUIPO-a – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)

(predmet T-628/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – Raniji figurativni žig Europske unije Caprice – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2019/C 432/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.I. Papadopoulos SA (Moschato-Tavros, Grčka) (zastupnici: C. Chrysanthis, P. V. Chardalia i A. Vasilogamvrou, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Lapinskaite, S. Palmero Cabezas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Europastry, SA (Sant Cugat del Vallès, Španjolska) (zastupnik: L. Estropá Navarro, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. kolovoza 2018. (predmet R 493/2018-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.I. Papadopoulos i Europastry.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E. I. Papadopoulos SA* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 455, 17. 12. 2018.

Presuda Općeg suda od 16. listopada 2019. – ZV protiv Komisije**(predmet T-684/18) ⁽¹⁾****(„Javna služba – Dužnosnici – Postupak zapošljavanja – Obavijest o slobodnom radnom mjestu – Zamjenik izmiritelja komisije – Postupak – Ocjena zasluga”)**

(2019/C 432/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: ZV (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Radu Bouyon, G. Berscheid i L. Vernier, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a, kojim s traži poništenje Odluke Komisije od 8. veljače 2018. kojom je A imenovan za zamjenika izmiritelja Komisije i dopisa od 12. veljače 2018. kojim je Komisija obavijestila tužiteljicu o rezultatu postupka odabira.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. ZV će, osim vlastitih, snositi i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 35, 28. 1. 2019.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – ZPC Flis protiv EUIPO-a – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco)**(predmet T-708/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije FLIS Happy Moreno choco – Raniji nacionalni figurativni žigovi MORENO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zamjena popisa proizvoda obuhvaćenih ranijim nacionalnim figurativnim žigovima – Ispravak odluke žalbenog vijeća – Članak 102. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Pravni temelj – Ranija praksa odlučivanja – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja”)**

(2019/C 432/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Poljska) (zastupnik: M. Kondrat, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: K. Kompari i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Njemačka) (zastupnici: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i M. Minkner, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. rujna 2018. (predmet R 2113/2017-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Aldi Einkauf i ZPC Flis.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 13. rujna 2018. (predmet R 2113/2017-1) u dijelu u kojem odbija registraciju žiga za koji je podnesena prijava za sljedeće proizvode: „nadmjeseci kave; čaj, kakao; proizvodi dobiveni od kaka; pića na bazi čokolade; svi navedeni proizvodi također u instant obliku”, osim kaka kad je o potonjima riječ.
2. Prigovor se djelomično prihvaća za sve proizvode i usluge obuhvaćene prijavom za registraciju, osim usluga iz razreda 35., koje odgovaraju sljedećem opisu: „Maloprodaja ili veleprodaja kalupa za kekse; veleprodaja i maloprodaja kalupa za kekse putem interneta”.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Svaka stranka snosit će svoje troškove.

(¹) SL C 44, 4. 2. 2019.

Presuda Općeg suda od 17. listopada 2019. – United States Seafoods protiv EUIPO-a (UNITED STATES SEAFOODS)

(predmet T-10/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unije – Figurativni žig UNITED STATES SEAFOODS – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 432/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: United States Seafoods LLC (Seattle, Washington, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: C. Spintig, S. Pietzcker i M. Prasse, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i H. O'Neill, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. listopada 2018. (predmet R 817/2018-5), koja se odnosi na prijavu za međunarodnu registraciju figurativnog žiga UNITED STATES SEAFOODS u kojoj je naznačena Europska unija.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo *United States Seafoods LLC* snosit će, osim vlastitih, i troškove EUIPO-a.

(¹) SL C 93, 11. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 24. listopada 2019. – MSI Svetovanje protiv EUIPO-a – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)

(predmet T-41/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije nume – Raniji verbalni žig Europske unije numederm – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 432/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. (Vrhnika, Slovenija) (zastupnik: M. Maček, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: K. Kompari i H. O'Neill, agenti)

Druuga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Industrial Farmaceutica Cantabria, SA (Madrid, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. studenoga 2018. (predmet R 722/2018-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Industrial Farmaceutica Cantabria i Nutrismart d.o.o.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 112, 25. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2019. – A9.com protiv EUIPO-a (prikaz zvona)**(predmet T- 240/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje zvono – Apsolutni razlog za odbijanje – Obveza obrazlaganja – Članak 94. Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU)2017/1001”)**

(2019/C 432/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Klett, C. Mikyska i R. Walther, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Rampini i H. O'Neill, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. veljače 2019. (predmet R 1309/2018-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka koji prikazuje zvono kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu A9.com, Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 213, 24. 6. 2019.

Rješenje Općeg suda od 24. listopada 2019. – Liaño Reig protiv SRB-a**(predmet T-557/17) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje – Ekonomska i monetarna politika – Zahtjev za naknadu štete – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava – Postupak sanacije – Sanacijski program za društvo Banco Popular Español – Djelomično poništenje – Nerazdvoživost – Nedopuštenost”)**

(2019/C 432/64)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Španjolska) (zastupnik: F. López Antón, odvjetnik)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (zastupnici: B. Meyring, S. Schelo, F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch, M. Bettermann, S. Ianc i M. Rickert, odvjetnici)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje članka 6. stavka 1. točke (d) Odluke SRB/EES/2017/08 SRB-a od 7. lipnja 2017. o sanacijskom programu za društvo Banco Popular Español, SA, u dijelu u kojem ta odredba predviđa konverziju instrumenata dopunskog kapitala, označenih International Securities Identification Numberom (Međunarodni identifikacijski broj vrijednosnog papira, ISIN) XS 0550098569, u nove dionice društva Banco Popular Español, privremeno vrednovanje koje je proveo neovisni stručnjak i privremeno vrednovanje koje je obavio SRB te, s druge strane, zahtjev na temelju članka 266. UFEU-a za naknadu, nakon poništenja, štete koja je navodno prouzročena tom konverzijom.

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Obustavlja se postupak po zahtjevima za intervenciju društva Banco Santander SA Kraljevine Španjolske i Europske komisije.*
3. *Carmen Liaño Reig snosit će vlastite troškove i troškove Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), osim onih koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.*
4. *C. Liaño Reig, SRB, društvo Banco Santander, Kraljevina Španjolska i Komisija snosit će svaki vlastite troškove koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.*

(¹) SL C 357, 23. 10. 2017.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. rujna 2019. – ZW protiv EIB-a**(predmet T-727/18 R)****(„Privremena pravna zaštita – Javna služba – Nedopuštenost”)**

(2019/C 432/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZW (zastupnik: T. Petsas, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi određivanja privremenih mjera koje se sastoje od odgode ili produljenja određenih rokova i nalaganja podnošenja dokumenata.

Izreka

1. *Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.*
 2. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*
-

Rješenje Općeg suda od 25. listopada 2019. – Briois protiv Parlamenta**(predmet T-750/18) ⁽¹⁾****(„Institucionalno pravo – Zastupnik u Europskom parlamentu – Povlastice i imuniteti – Odluka o ukidanju zastupničkog imuniteta – Istek mandata zastupnika – Gubitak pravnog interesa – Obustava postupka”)**

(2019/C 432/66)

Jezik postupka: francuski

StrankeTužitelj: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, *avocat*)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Alonso de León i C. Burgos, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Parlamenta P8_TA(2018)0401 od 24. listopada 2018. o ukidanju zastupničkog imuniteta tužitelju.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom ove tužbe.
2. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 82, 4. 3. 2019.

Rješenje Općeg suda od 17. listopada 2019. – Jap Energéticas y Medioambientales protiv Komisije**(predmet T-145/19) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje – Sporazum o potpori zaključen u okviru Financijskog instrumenta za okoliš (LIFE+) – Opomena dužniku – Akt koji pripada isključivo ugovornom okviru od kojega je neodvojiv – Nepostojanje preinake tužbe – Očita nedopuštenost”)**

(2019/C 432/67)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužiteljica: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencia, Španjolska) (zastupnik: G. Alabau Zabal, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà i S. Izquierdo Pérez, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263., kojim se traži poništenje opomene dužniku koju je Komisija izdala 14. siječnja 2019. kako bi povratila iznos od 82 750,96 eura isplaćen tužiteljici u okviru financijske potpore za prototipni projekt proizvodnje vodika od čiste vode, amonijaka i recikliranog aluminija.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Društvu Jap Energéticas y Medioambientales, SL nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 155, 6. 5. 2019.

Rješenje Općeg suda od 24. listopada 2019. – Ujedinjena Kraljevina protiv Komisije**(predmet T-188/19) (¹)****(„Tužba za poništenje – Istraživanja, tehnološki razvoj i svemir – Sedmi okvirni program Unije – Revizija – Nepopunjavanje evidencije radnih sati – Troškovi osoblja proglašeni neprihvatljivim – Odluka Komisije o usvajanju izvješća o reviziji kao konačnog – Nedopuštenost”)**

(2019/C 432/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Brandon i Z. Lavery, agenti, uz asistenciju T. Johnstona i J. Scott, barristers)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal, A. Kyratsou i M. Siekierzyńska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži utvrđenje da, usvajanjem konačnog izvješća o reviziji br. 14-BA 262-013 o provedbi sporazuma o nepovratnim sredstvima Combine, EUFAR i THOR, kojih je korisnik je Met Office, nacionalna meteorološka služba, pridružena ministarstvu poduzetništva, energetike i industrijske strategije u Vladi Ujedinjene Kraljevine, Komisija nije pravilno protumačila i primijenila ugovorne odredbe koje se odnose na te projekte.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.

Rješenje Općeg suda od 25. listopada 2019. – Le Pen protiv Parlamenta**(predmet T-211/19) ⁽¹⁾****(„Institucionalno pravo – Zastupnik u Europskom parlamentu – Povlastice i imuniteti – Odluka o ukidanju zastupničkog imuniteta – Istek mandata zastupnika – Gubitak pravnog interesa – Obustava postupka”)**

(2019/C 432/69)

Jezik postupka: francuski

StrankeTužitelj: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, *avocat*)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görnitz i C. Burgos, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Parlamenta P8_TA(2019)0136 od 12. ožujka 2019. o ukidanju zastupničkog imuniteta tužitelju.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom ove tužbe.
2. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 187, 3. 6. 2019.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 23. listopada 2019. – Walker i dr. protiv Parlamenta i Vijeća**(predmet T-383/19 R)****(„Privremena pravna zaštita – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Uredba (EU) 2018/1806 – Gubitak građanstva Unije – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Očita nedopuštenost glavne tužbe – Nedopuštenost”)**

(2019/C 432/70)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Hilary Elizabeth Walker (Cadiz, Španjolska), Jennifer Ann Cording (Valdagno, Italija), Douglas Edward Watson (Beaumont-du-Périgord, Francuska), Christopher David Randolph (Ballinlassa Belcarra Castlebar, Irska), Michael Charles Strawson (Serralongue, Francuska) (zastupnik: J. Fouchet, odvjetnik)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: D. Warin i R. van de Westelaken, agenti), i Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Cholakova, R. Meyer i M. Bauer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a koji se odnosi, s jedne strane na suspenziju primjene Uredbe (EU) 2019/592 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. travnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva, u pogledu povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije (SL 2019., L 103 I, str.1.) i, s druge strane, donošenje određenih privremenih mjera.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 8. listopada 2019. – VeriGraft protiv EASME-a

(predmet T-688/19)

(2019/C 432/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VeriGraft AB (Göteborg, Švedska) (zastupnici: P. Hansson i A. Johansson, odvjetnici)

Tuženik: Izvršna agencija za mala i srednja poduzeća (EASME)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi i proglasi nevaljanim EASME-ov raskid Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava (Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava br. 778620 P-TEV); i
- EASME-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da istaknuti razlog za raskid nije primjenjiv i da je stoga EASME-ov raskid nevaljan:
 - EASME je raskinuo Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava navodeći kao razlog za svoju odluku samo odredbu prema kojoj se Sporazum za dodjelu bespovratnih sredstava može raskinuti ako je utvrđeno da je „korisnik ili fizička osoba koja je ovlaštena na zastupanje ili donošenje odluka u njegovo ime kriva za profesionalni propust koji se može dokazati na bilo koji način”.
 - Budući da za korisnika, tj. društvo VERIGRAFT, niti za bilo koju fizičku osobu koja ga je ovlaštena zastupati ili donositi odluke u njegovo ime nije utvrđeno da je kriva za bilo kakav profesionalni propust, taj razlog nije primjenjiv i raskid je stoga nevaljan.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da raskid Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava povređuje načelo proporcionalnosti:
 - Raskid Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava također povređuje načelo proporcionalnosti s obzirom na to da nije odgovarajuća mjera za postizanje legitimnog cilja; nije nužan za ostvarenje željenog cilja; i s obzirom na to da je raskid nametnuo teret društvu VERIGRAFT koji je očito pretjeran u odnosu na cilj koji se želi ostvariti.

Tužba podnesena 8. listopada 2019. – Daily Mail and General Trust plc i dr. protiv Komisije

(predmet T-690/19)

(2019/C 432/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Daily Mail and General Trust plc (London, Ujedinjena Kraljevina), Ralph US Holdings (London) i Daily Mail and General Holdings Ltd (London) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor*, i K. Beal QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- u cijelosti poništi tuženikovu odluku od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje ili na bilo kojeg od njih;
- naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija pri odabiru referentnog okvira za analizu poreznog sustava pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u ocjeni. Komisija je kao referentni okvir trebala uzeti britanski sustav poreza na dobit trgovačkih društava, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u ocjeni primjenom pogrešnog pristupa za analizu sustava CFC-a. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno smatrala da su odredbe poglavlja 9. dijela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) oblik izuzeća od opće porezne obveze iz njegova poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke utvrdila da je ispunjen kriterij selektivnosti jer se prema poduzetnicima koji se nalaze u činjenično i pravno usporedivim situacijama postupalo različito.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je „potpuno” izuzeće na temelju odjeljka 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je izuzeće od 75 % na temelju odjeljka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da nametanje porezne obveze CFC-ima koji ispunjavaju uvjete za izuzeće iz navedenog poglavlja 9. kao kategoriji povređuje slobodu poslovnog nastana tužitelja protivno članku 49. UFEU-a.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da postoji očita pogreška u ocjeni u vezi s izuzećem od 75 % i pitanjem fiksnog omjera.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisijina odluka ne poštuje opće načelo prava Unije o nediskriminaciji ili jednakom postupanju.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je po analogiji primijenila odredbe Direktive Vijeća (EU) 2016/1164⁽¹⁾, koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*, ili se na njih neopravdano pozvala.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke utvrdila da postoji kategorija korisnika (koja uključuje tužitelje) i da su oni (tužitelji) dobili potporu koju treba vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016. L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 8. listopada 2019. – Hill & Smith Holdings i Hill & Smith Overseas protiv Komisije

(predmet T-691/19)

(2019/C 432/73)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Hill & Smith Holdings plc (Solihull, Ujedinjena Kraljevina) i Hill & Smith Overseas Ltd (Solihull) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor*, i K. Beal QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi tuženikovu odluku C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA. koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija pri odabiru referentnog okvira za analizu poreznog sustava pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u ocjeni. Komisija je kao referentni okvir trebala uzeti britanski sustav poreza na dobit trgovačkih društava, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u ocjeni primjenom pogrešnog pristupa za analizu sustava CFC-a. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno smatrala da su odredbe poglavlja 9. dijela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) oblik izuzeća od opće porezne obveze iz njegova poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke utvrdila da je ispunjen kriterij selektivnosti jer se prema poduzetnicima koji se nalaze u činjenično i pravno usporedivim situacijama postupalo različito.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je „potpuno” izuzeće na temelju odjeljka 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je izuzeće od 75 % na temelju odjeljka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da nametanje porezne obveze CFC-ima koji ispunjavaju uvjete za izuzeće iz navedenog poglavlja 9. kao kategoriji povređuje slobodu poslovnog nastana tužitelja protivno članku 49. UFEU-a.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da postoji očita pogreška u ocjeni u vezi s izuzećem od 75 % i pitanjem fiksnog omjera.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisijina odluka ne poštuje opće načelo prava Unije o nediskriminaciji ili jednakom postupanju.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je po analogiji primijenila odredbe Direktive Vijeća (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta, koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*, ili se na njih neopravdano pozvala.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke utvrdila da postoji kategorija korisnika (koja uključuje tužitelje) i da su oni (tužitelji) dobili potporu koju treba vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016. L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 8. listopada 2019. – Rentokil Initial i Rentokil Initial 1927 protiv Komisije**(predmet T-692/19)**

(2019/C 432/74)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Rentokil Initial plc (Camberley, Ujedinjena Kraljevina), Rentokil Initial 1927 plc (Camberley) (zastupnici: J. Lesar, *solicitor*, i K. Beal, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi tuženikovu odluku C(2019) 2526 *final* od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC);
- naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija pri odabiru referentnog okvira za analizu poreznog sustava pogrešno primijenila članak 107. stavak 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u ocjeni. Komisija je kao referentni okvir trebala uzeti britanski sustav poreza na dobit trgovačkih društava, a ne samo sustav kontroliranih stranih društava (CFC).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a i/ili počinila očitu pogrešku u ocjeni primjenom pogrešnog pristupa za analizu sustava CFC-a. Komisija je u uvodnim izjavama 124. do 126. pobijane odluke pogrešno smatrala da su odredbe poglavlja 9. dijela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) oblik izuzeća od opće porezne obveze iz njegova poglavlja 5.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnim izjavama 127. do 151. pobijane odluke utvrdila da je ispunjen kriterij selektivnosti jer se prema poduzetnicima koji se nalaze u činjenično i pravno usporedivim situacijama postupalo različito.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je izuzeće od 75 % na temelju odjeljka 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je izuzeće „jednakih kamata” na temelju odjeljka 371IE Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.) opravdano prirodom i općom strukturom poreznog sustava. Podredno, Komisijina odluka u pogledu izuzeća „jednakih kamata” ne sadržava dostatno obrazloženje, protivno članku 296. UFEU-a.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je nametanje porezne obveze CFC-ima koji ispunjavaju uvjete za izuzeće iz navedenog poglavlja 9. kao kategoriji povređuje slobodu poslovnog nastana tužiteljâ protivno članku 49. UFEU-a.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da postoji očita pogreška u ocjeni u vezi s izuzećem od 75 % i pitanjem fiksnog omjera.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da Komisijina odluka ne poštuje opće načelo prava Unije o nediskriminaciji ili jednakom postupanju.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je po analogiji primijenila odredbe Direktive Vijeća (EU) 2016/1164, ⁽¹⁾ koja nije bila primjenjiva *ratione temporis*, ili se na njih neopravdano pozvala.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a kada je u uvodnoj izjavi 176. pobijane odluke utvrdila da postoji kategorija korisnika (koja uključuje tužitelje) i da su oni (tužitelji) dobili potporu koju treba vratiti na temelju članka 2. stavka 1. pobijane odluke.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016. L 193, str. 1.)

Tužba podnesena 11. listopada 2019. – DD protiv FRA

(predmet T-703/19)

(2019/C 432/75)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: DD (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tuženiku naloži naknadu neimovinske štete koju je tužitelj pretrpio, a koja je, kako je navedeno u njegovoj žalbi, procijenjena, *ex aequo et bono*, na 50 000 eura;
- poništi odluku direktora Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA) od 21. prosinca 2018. kojom se odbija tužiteljev zahtjev na temelju članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju;
- ako je potrebno, poništi odluku direktora FRA-e od 24. lipnja 2019. kojom se odbija tužiteljeva žalba na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na navodu da istražitelji nisu imali mandat za istraživanje moguće tužiteljeve povrede članka 17. ili članka 11. Pravilnika o osoblju ili njegove poruke elektroničke pošte od 5. ožujka 2014. te da administrativna istraga nema pravnu osnovu. FRA je povrijedila članak 86. stavak 2. Pravilnika o osoblju i članak 2. stavak 1. Odluke Izvršnog odbora 2013/01.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na navodu da osnova otvaranja administrativne istrage nije bila razumna sumnja u stegovnu povredu temeljenu na *prima facie* dokazu.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je neobavješćavanje tužitelja o otvaranju administrativne istrage i nepriopćavanje povezanih odluka na njegov zahtjev bilo nezakonito.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pretjeranom i nerazumnom trajanju istrage i predstegovnog postupka.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na neobrazloženosti odluke o zatvaranju istrage i njezinoj neusklađenosti s člankom 3. Priloga IX. Pravilniku o osoblju.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i očitoj pogrešci u ocjeni u izvješću o istrazi.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi povjerljivosti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 1. i članka 5. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 45/2001 ⁽¹⁾.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti brižnog postupanja, nepostojanju objektivnosti i nepristranosti te na zlouporabi ovlasti.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.)

Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Basaglia protiv Komisije

(predmet T-727/19)

(2019/C 432/76)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Giorgio Basaglia (Milano, Italija) (zastupnik: G. Balossi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da poništi Odluku Europske komisije C(2019) 6474 *final* od 4. rujna 2019. na temelju članka 4. odredbi za provedbu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba usmjerena je protiv odluke Komisije o odbijanju pristupa određenim dokumentima, koji je zatražio tužitelj, vezano za neke projekte koji su ostvareni uz djelomično financiranje Unije, u odnosu na koje je u tijeku postupak pred Procura della Repubblica presso il Tribunale di Milano (Državno odvjetništvo pri Sudu u Milanu, Italija).

U potporu tužbi, tužitelj navodi četiri tužbena razloga.

1. Prvi razlog, koji se temelji na jednostranom ograničenju područja primjene početnog zahtjeva, kao i nepostojanju pretpostavki. U tom smislu ističe da:
 - u predmetnom slučaju uopće ne postoje iznimne okolnosti takve da bi opravdale onemogućavanje prava pristupa traženim dokumentima i, dakle, prava pojedinca na obranu u kaznenom postupku koji se vodi protiv njega u jednoj državi članici;
 - radno opterećenje potrebno za napraviti preslike traženih dokumenata nije nerazmjerno u odnosu na taj interes;
 - sudska praksa navedena u pobijanoj odluci je bespredmetna; i
 - u odluci se ne provodi pravilno odvagivanje interesa stranaka.
2. Drugi razlog, koji se temelji na zaštiti privatnosti i integriteta pojedinca. U tom smislu ističe da:
 - u odluci se ne provodi pravilno odvagivanje interesa stranaka;
 - u odluci se pogrešno smatra da ne postoji prevladavajući javni interes za otkrivanje traženih podataka; i
 - postoji razmjer između tužiteljevih zahtjeva i zaštićenog interesa.
3. Treći razlog, koji se temelji na zaštiti poslovnih interesa fizičke ili pravne osobe. U tom smislu ističe da:
 - u pobijanoj odluci ne uzima se u obzir da se tražena dokumentacija odnosi na vremenski vrlo daleke i već završene projekte Unije i da je, stoga, pravo na zaštitu poslovnih interesa nužno oslabljeno; i da se
 - u odluci ne provodi pravilno odvagivanje interesa stranaka.
4. Četvrti razlog, koji se temelji na nepostojanju javnog interesa.
 - U tom smislu ističe da se u pobijanoj odluci pogrešno ne uzima u obzir da utvrđivanje istine u kaznenom postupku u jednoj državi članici predstavlja javni interes.

Tužba podnesena 29. listopada 2019. – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology i Sunowe Solar protiv Komisije

(predmet T-733/19)

(2019/C 432/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology LTD (Shaoxing, Kina), Sunowe Solar GmbH (Nürnberg, Njemačka)
(zastupnici: Y. Melin, odvjetnik, i D. Arnold, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2019/1329 od 6. kolovoza 2019. o proglašenju nevaljanima računa čijim je izdavanjem društvo Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Ltd prekršilo preuzetu obvezu koja je stavljena izvan snage Provedbenom uredbom (EU) 2017/1570;
- naloži Komisiji i svakom intervenijentu kojem bi moglo biti dopušteno poduprijeti tuženika u tijeku postupka snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik postupao nezakonito kada je nevaljanima proglasio relevantne račune jer su ovlasti na koje se oslonio za to proglašenje istekle ili su opozvane, uzimajući u obzir da su Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1238/2013 i br. 1239/2013 istekle 7. prosinca 2015. Isto tako, Provedbene uredbe (EU) 2017/367 i 2017/366 istekle su 3. rujna 2018. U svakom slučaju, tužitelj tvrdi da su članci 2. i 3. Provedbene uredbe (EU) 2017/367 i članci 2. i 3. Provedbene uredbe (EU) 2017/366 već stavljeni izvan snage člankom 1. stavkom 4. i člankom 3. stavkom 3. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/1570.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik u svakom slučaju povrijedio članak 8. stavak 1., članke 9. i 10. te članak 10. stavak 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije i članak 13. stavak 1., članke 9. i 10., te članak 16. stavak 5. Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije kada je proglasio račune na temelju preuzete obveze nevaljanima i naložio carinskim tijelima naplatu pristojbi kao da nisu bili izdani valjani računi na temelju preuzete obveze i dostavljeni carinskim tijelima u trenutku kada je roba deklarirana za puštanje u slobodan promet.

Stoga tužitelj ističe prigovor nezakonitosti protiv članka 3. stavka 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1238/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine, članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/367 od 1. ožujka 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine, članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1239/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine i članka 2. stavka 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/366 od 1. ožujka 2017. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine koje tužitelja ovlašćuju na proglašenje računa na temelju preuzete obveze nevaljanima i nalaganje carinskim tijelima naplate pristojbe na prošle uvoze koji su pušteni u slobodan promet.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se, ako bi Opći sud smatrao da ovlasti koje je tuženik primijenio nisu istekle i da one ovlašćuju tuženika na nalaganje retroaktivne naplate pristojbi, te pristojbe ne mogu naplatiti za solarne ploče koje su prodane povezanoj strani prije 30. rujna 2014. i koje su korištene u solarnoj elektrani čiji je vlasnik ta strana ili koje nikada nisu bile preprodane nezavisnom kupcu te su uskladištene.

Tužba podnesena 4. studenoga 2019. – Junqueras i Vies protiv Parlamenta**(predmet T-734/19)**

(2019/C 432/78)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Španjolska) (zastupnik: A. Van den Eynde Adroer, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da utvrdi da je tužba protiv pobijanog akta zajedno s priloženim dokumentima podnesena u roku, da tužbu prihvati i da, u skladu s tužbenim zahtjevom koji je u njoj naveden, poništi pobijani akt predsjednika Europskog parlamenta i tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba usmjerena protiv odluke predsjednika Europskog parlamenta, D. Sassolija, od 22. kolovoza 2019. kojom se potonji proglasio nenadležnim i time odbio zahtjev od 4. srpnja 2019. koji je tužitelj podnio u svrhu pokretanja postupka hitnog djelovanja u skladu s člankom 8. Poslovnika Parlamenta kako bi se osigurao zastupnički imunitet O. Junquerasa i Viesa.

U prilog svojoj tužbi, tužitelj se poziva na samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. Poslovnika Europskog parlamenta koju je počinio predsjednik Europskog parlamenta time što se proglasio nenadležnim za odlučivanje o zahtjevu za zaštitu imuniteta koji je O. Junqueras i Vies podnio 4. srpnja 2019., s obzirom na to da iz ovog predmeta proizlaze ozbiljne pravne dvojbe kad je riječ o poštovanju europskog prava i osobito o zaštiti imuniteta zastupnika u Europskom parlamentu, a da se pritom ovaj predmet nije uopće razmatrao te se odluka temelji samo na obavijesti Junte Electoral Central de España (Španjolsko središnje izborno povjerenstvo) o tome da je zastupničko mjesto O. Junquerasa i Viesa upražnjeno.

U tom se smislu navodi:

- Zahtjev za davanje obećanja ili prisege da će se poštovati španjolski ustav propisan nacionalnim izbornim zakonodavstvom bitan je zahtjev kojim se krši ono što je predviđeno Izbornim aktom iz 1976.
- Izjava o upražnjenom zastupničkom mjestu koju je dala Junta Electoral Central de España (Španjolsko središnje izborno povjerenstvo) zbog razloga koji nije predviđen Izbornim aktom iz 1976. i bez pokretanja mehanizma popunjavanja upražnjelog zastupničkog mjesta, protivna je članku 13. navedenog izbornog akta i Odluci o sastavu Europskog parlamenta.
- Odluka je arbitrarna i neutemeljena, s obzirom na to da je izazvala ozbiljne dvojbe kaznenog odjela Vrhovnog suda Španjolske kao i Suda Europske unije u vezi s činjenicama i opisanom situacijom u pogledu prava Europske unije, što je dovelo do podnošenja i prihvaćanja na razmatranje prethodnog pitanja u predmetu C-502/19.
- Tumačenje članka 8. Poslovnika Europskog parlamenta treba biti u skladu s maksimalnom učinkovitošću prava i pravila navedenih u UEU-u, članku 39., članku 20. stavcima 1. i 2., članku 21. i članku 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članku 3. Protokola br. 1. EKLJP-u, članku 9. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima EU-a, članku 5. Izbornog akta iz 1976. i članku 3. stavku 1. Poslovnika Europskog parlamenta te sudskom praksom i mišljenjima u kojima se te odredbe tumače jer se neutemeljenom odlukom predsjednika Europskog parlamenta o tome da se on proglašava nenadležnim za odlučivanje o zahtjevu koji mu je podnesen na temelju članka 8. Poslovnika Europskog parlamenta krše prethodno navedene odredbe te je ta odluka ništavna.

Tužba podnesena 30. listopada 2019. – Frank Recruitment Group Services protiv EUIPO-a – Pearson (PEARSON FRANK)

(predmet T-735/19)

(2019/C 432/79)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Frank Recruitment Group Services Ltd (Newcastle upon Tyne, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: J. Dennis, *Solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Pearson plc (London, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „PEARSON FRANK” – prijava za registraciju br. 1 5 841 851

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. kolovoza 2019. u predmetu R 1884/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 47. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 47. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 4. studenoga 2019. – HA protiv Komisije**(predmet T-736/19)**

(2019/C 432/80)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: HA (zastupnik: S. Kreicher, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je predmetna tužba dopuštena;
- odluči da je tužba osnovana;
- slijedom toga, poništi odluku tijela za imenovanje od 13. kolovoza 2019. godine, dostavljenu 24. kolovoza 2019., o njegovoj žalbi od 14. travnja 2019. (br. R/249/19);
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi važećih zakona i propisa, a posebno Odluke Komisije C(2007)3195 od 2. srpnja 2007. kojom se određuju opće provedbene odredbe za povrat zdravstvenih troškova, u dijelu u kojem je pobijanom odlukom određena gornja granica povrata u iznosu od 3 100 eura za najam uređaja za liječenje apneje u snu, za razdoblje od 1. ožujka 2019. do 29. veljače 2024., iako se navedenom odlukom ne određuje maksimalni iznos povrata u slučaju najma za razdoblje korištenja od tri mjeseca ili dulje.

Tužba podnesena 5. studenoga 2019. – Huevos Herrera Mejías protiv EUIPO-a – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)**(predmet T-737/19)**

(2019/C 432/81)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Huevos Herrera Mejías, SL (Torre Alháquime, Španjolska) (zastupnik: E. Manresa Medina, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Montesierra, SA (Jerez de la Frontera, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije MontSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO – prijava za registraciju br. 15 670 871

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. rujna 2019. u predmetu R 2021/2018 4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.
- naloži EUIPO-u i mogućim intervenijentima njemu u potporu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 6. studenoga 2019. – Productos Jamaica protiv EUIPO-a – Alada 1850 (flordeJamaica)

(predmet T-739/19)

(2019/C 432/82)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Productos Jamaica, SL (Algezares, Španjolska) (zastupnik: I. Temiño Cenicerros, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Alada 1850, SL (Barberá del Vallés, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig flordeJamaica – Žig Europske unije br. 9 003 989

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. srpnja 2019. u spojenim predmetima R 1431/2018-1 i R 1440/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi dopuštenom ovu tužbu i njezine priloge.
- u cijelosti poništi pobijanu odluku.
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Iako dokazi uporabe koje su podnijele obje stranke u postupku za proglašavanje žiga ništavim koji je doveo do podnošenja ove tužbe ne omogućuju primjenu prigovora gubitka prava kao posljedice trpljenja na koji se poziva tužitelj, oni čine jasan dokaz istodobnog postojanja suprotstavljenih žigova na tržištu koje je trajalo dulje vrijeme i koje je tuženik trpio što je opravdan razlog za uporabu spornog žiga i potvrđuje nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu na tržištu;
- Iz dokaza koje je podnio tuženik ne može se zaključiti da je raniji žig stekao povećan razlikovni karakter svojom uporabom u Španjolskoj.
- U ovom se slučaju ne može ocijeniti postojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu za sve proizvode i usluge spornog žiga te se posljedično taj žig ne može proglasiti u cijelosti ništavnim.

Rješenje Općeg suda od 23. listopada 2019. – Taghani protiv Komisije

(predmet T-313/19) ⁽¹⁾

(2019/C 432/83)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 246, 22. 7. 2019.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR